De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van Inteekening,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in Vooruitbetaling.
☞ Tot de vernieuwing voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1 [illegible] 0,50. Voor elke volgende plaatsing [illegible]. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

10de JARG. NO. 28. SHEBOYGAN, WISCONSIN 17 AUGUSTUS 1859. GEHEEL NO. 496.

De Nieuwsbode,
is published on WEDNESDAY of each week by
A. POTT, Proprietor.
ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing
in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.
STATEN-GENERAAL.
Tweede Kamer.
Zitting van 16 julij.

In deze zitting heeft de heer van *Hall* verlof gevraagd om, in verband met het gezegde van den minister van financien in de zitting van den 12 dezer "dat de regering, zoo spoedig het eene goede behandeling toelaat, een wetsontwerp zal indienen omtrent eene verbeterde gemeenschap van de hoofdstad des rijks met de zee," aan de regering dienaangaande een drietal vragen te doen. Dat verlof erlangd hebbende, en de minister van binnenlandsche zaken zich bereid verklaard hebbende om onmiddellijk inlichtingen te geven, in zoo ver hij daartoe in staat was, heeft de heer van *Hall* gevraagd: 1. of er geene commissie benoemd was om de ontwerpen over de bedoelde aangelegenheden te onderzoeken; 2. of die commissie niet in last heeft om verslag uit te brengen over de vraag of de uitvoering der zaak aan den staat, dan wel aan particuliere personen zal worden overgelaten, en 3. of de commissie niet op zijn vroegst een antwoord moet inleveren op den 1e Augustus.

Die vragen verklaarde hij te doen omdat de positieve verzekering van financien, naar hij meende, in strijd was met hetgeen het publiek daaromtrent verlangde.

De minister van binnenlandsche zaken heeft een bevestigend antwoord op de drie vragen gegeven, en te kennen gegeven dat zijns inziens geen strijd met het gezegde van den minister van financien bestond, aangezien na 1 Augustus men zich zal moeten onledig houden met 't ontwerpen eener voordragt die, gereed zijnde, aan de kamer zou worden aangeboden.

— De heer van *Hall* heeft den minister van binnenlandsche zaken bedankt voor de gegevene inlichtingen, die hij achtte te strekken ter zijner overtuiging, dat de verklaring van den minister van financien niet juist kon zijn. Hiermede liep deze beraadslaging af.

De heer van *Wintershoven* heeft daarna verlof gevraagd om op een nader te bepalen dag aan den minister van oorlog de vraag te doen, welke de plannen der regering zijn, na de sluiting van den vrede, ten opzigte van het Limburgsch bondscontingent. Nu de vrede gesloten was, meende hij dat het offer op Limburg gelegd geen doel zou treffen, weshalve het hem noodig voorkwam te weten welk voornemen de regering had omtrent de uitvoering der hier betrokken wet, aangenomen door de meerderheid der leden, aan de bestaande verpligtingen. Volgens het verlangen van Wintershoven is bepaald dat een interpellatie door hem op een nader vast te stellen dag zal gedaan worden.

Daarop heeft de algemeene beraadslaging aangevangen over de vaststelling van bepalingen omtrent het gebruik der spoorwegen.

Middelburg, 15 Julij. Bij de gisteren te Vlissingen te werk gestelde pogingen om het fregatschip met stoomvermogen "Zeeland" te water te laten, heeft zich het zelfde verschijnsel voorgedaan, dat bij de beide vorige aldaar gebouwde schepen heeft plaats gehad.

Het schip verliet omstreeks ter halverwege de helling en bleef plotseling steken:

Men verdiept zich in gissingen wat hiervan de oorzaak kan zijn, daar ook ditmaal de meest mogelijke maatregelen van voorzorg waren genomen.

Er worden middelen aangewend om het heden te water te brengen.

Middelburg 18 Julij. Ondanks de ongeloofelijke krachtsaanwending, om het fregat met stoomvermogen Zeeland, verder van de helling der marinewerf te Vlissingen te water te brengen, is dit tot hiertoe niet mogen gelukken. Men is thans bezig met het voorschip door twee schepen te steunen, vermoedelijk met het doel, om na het afloopen van het het water de helling na te zien.

— Gisteren morgen is ter reede van Vlissingen gekomen Zr. Ms. stoomschip *Cycloop*, kommandant de kapitein-luitenant ter zee *J. P. G. Muller*, welk vaartuig voorloopig aldaar blijven zal.

— Eergisteren is van Brouwershaven in zee gezeild het fregatschip Bilderdijk, kapit. *M. Lesehes*, bestemd naar Batavia, met welken bodem worden overgevoerd de majoor *L. Rijsendaal*, de kapitein *R. J. B. Eickelberg*, de 1e luitenant *G. van Vuuren* en de 2e luit. *J. Visscher*, benevens 20 onderofficieren en korporaals. Dit kommando zal te Lissabon overnemen het detachement, hetwelk onlangs met schip Alcor naar Batavia vertrok, en welk schip te Lissabon is binnengeloopen om schade te herstellen.

— Door de Nederlandsche handelmaatschappij zijn bevracht vijf schepen voor Amsterdam, drie voor Rotterdam, een voor Schiedam en een voor Dordrecht.

— De benoeming van den gepensioneerden majoor Keurenaer tot directeur der Delftsche akademie heeft daar groot opzien gebaard. Eenige docenten hebben zich bij adres aan den koning gewend, om Z. M. te verzoeken die benoeming in te trekken, omdat de benoemde noch door rang, noch door naam aanspraak kan maken op zulk eenen onderscheiding, en omdat het toezigt van zulk een directeur op het onderwijs een man vordert, met dat onderwijs en zijne eischen vertrouwd, welke eigenschap zij aan den nieuw benoemde ontzeggen. Dr. *Oserdeyn*, die zich door de benoeming van den majoor gekrenkt gevoelde, en die zijn ontslag bekwam als lid en secretaris van den raad van bestuur, is daardoor zóó gegriefd, dat hij in een brief aan den koning verklaard heeft, dat, nu hij het vertrouwen van Z. M. scheen te hebben verbeurd, hij ook het uiterlijke teeken daarvan niet op de borst zou dragen, waarom hij het ridderteeken van den Nederlandschen leeuw [illegible] zendt.

— Men verneemt dat Z. D. H. de hertog van [illegible] Weimar *Eisenach* aan den gepensioneerden generaal majoor der infanterie *Nethon* te [illegible], de orde van den Witten Valk heeft overhandigd bij gelegenheid van een diner, ter gedachtenis aan de 50jarige kennismaking op het slagveld bij Wagram, den 5den julij 1809.

— In Termunten het Oldambt (Groningen) het [illegible] gedorscht en het winterkoren gezicht [illegible], is en op sommige plaatsen groot [illegible] aan arbeiders, zoo dat het weekloon dat [illegible] aangehoorde hoogte is opgevoerd, zóó [illegible] op eenige plaatsen, voor het zichten en [illegible] per dag [illegible] gulden wordt besteed. [illegible] van een gulden [illegible] men voor eenige dagen nog oostfriesche arbeiders aan den weg liggen, wachtende op hooger loon.

— De Staats courant bevat een koninklijk besluit van 6 dezer waarbij wordt bepaald dat met 1 Januarij 1860 de behandeling van alle zaken betreffende den Adelstand, tot dus verre uitgemaakt hebbende een onderdeel van het departement van binnenlandsche zaken, zal worden opgedragen aan dat van justitie. De referendaris mr. W. J. baron d' Ablaing von Giessenburg is dientengevolge ook bij het departement van justitie overgeplaatst.

— Vrijdag nacht ten een ure werden de bewoners der residentie uit den slaap gewekt door het luiden der brandklok, en bleek het spoedig dat het huis, bewoond door zekeren van der Tak, winkelier in heeren artikelen in de 1ste Wagenstraat, geheel en al in lichte laaije vlam stond. Zeer spoedig bevond zich op de plaats des onheils de adjunct brandmeester van Gogh, die spoedig gevolgd werd door den brandmeester-generaal, de burgerlijke en militaire autoriteiten. De brandspuiten no. 2 en 3 waren de eersten aanwezig, hebbende no. 2 het eerst water gegeven. Niettegenstaande alle aangewende pogingen is het huis geheel uitgebrand, doch is men er in geslaagd de belendende perceelen te bewaren. De bewoners zijn niet dan met levensgevaar gered. Van der Tak had juist eenige weken geleden zijn inboedel bij de brandassurantie-maatschappij de Adelaar voor eene betrekkelijk aanzienlijke som doen assureren. Vermoedens van moedwillige brandstichting zijn dadelijk ontstaan, waarom van der Tak dan ook, op die vermoedens, voorloopig in verzekerde bewaring is genomen en den volgenden dag reeds naar het huis van burgerlijke en militaire verzekering overgebragt. De schade wordt op elf à twaalf duizend gulden begroot.

— Vrijdag morgen is te Nieuwediep ter reede geankerd Z. Ms. stoomschip Citadel van Antwerpen. Na eene sloep aan wal gezonden te hebben voor het bezorgen en afhalen der brieven, is gezegd stoomschip dien namiddag weder naar het eskader in de Noordzee vertrokken; Zaturdag is het eskader naar Edinburg gezeild.

— Ll. woensdag is te Kapelle op krachtvollen leeftijd overleden de onderwijzer aan de openbare gemeenteschool *Hendrik Sluyters*, sedert 1828 in die gemeente gevestigd. Het groote aantal schoolboekjes voor verschillende leervakken, waarvan vele met vrucht op een aantal scholen gebruikt worden, en eenige andere werken van meerderen omvang, getuigen van den ijver van den overledene en zijne zucht om nuttig werkzaam te zijn.

BELGIE.

De provinciale staten van Namen hebben besloten het voorstel van het lid uit het kanton Cyney in overweging te nemen, strekkende om de regering uit te noodigen art. 48 lid 2 der provinciale wet af te schaffen. Daarin wordt aan den president der staten de verpligting opgelegd om ieder jaar aan de vergadering in herinnering te brengen, dat het besluit, waarbij het geslacht *Oranje Nassau* voor altijd van alle gezag in Belgie is uitgesloten, een deel uitmaakt van de grondwet. De voorsteller zeide dat men kan begrijpen, dat in de opgewondenheid der revolutionaire crisis men er aan gedacht heeft, om de uitsluiting der prinsen van het huis van *Oranje Nassau* te doen bezweren. Maar wanneer 30 jaren sedert dat tijdstip zijn verloopen, wanneer de regeringen in Nederland en Belgie vriendschappelijke betrekkingen onderhouden, heeft deze wettelijke bepaling een hatelijk karakter, hetwelk het gevoel der natie kwetst. Beide volken hebben gelijk belang om zich onderling te verstaan en in goede verstandhouding te leven. — Het voorstel zal in de volgende week in beraadslaging komen.

DUITSCHLAND.

Weenen 16 julij. De Oest. Ztg. laat zich volgenderwijze over den vrede uit: "Wij hebben eene provincie, eene zeer schoone provincie verloren, en zullen evenwel sterker geworden zijn. Wij zullen voortaan trachten, het ons overgebleven kapitaal beter en nuttiger te besteden. Wij zullen trachten onze krachten naar geest en ligchaam te verzamelen, te ontwikkelen en te versterken. Oostenrijk heeft nooit de vreemdelingen tegen Duitschland in het harnas gejaagd, en ook de naaste toekomst zal toonen, hoe goed zijne gezindheid is".

— Van verschillende zijden worden voortdurend aanbiedingen gedaan ter verpleging van gewonden. Zoo is o. a. door den kardinaal *Sauscher* zijn somerpaleis in de Ober-St.-Veit, door de meeste eigenaren van badhuizen een aantal vrije baden daartoe beschikbaar gesteld, terwijl tien nonnen der duitsche orde, van Silezie komende, zich te dien einde naar de veldhospitalen te Verona hebben begeven.

Berlijn 15 julij. Onze gezant bij het fransche hof, de graaf *Pourtales*, benevens de heer van *Usedom*, gezant bij de bondsvergadering, zullen weldra naar de plaats hunner bestemming vertrekken.

— Dat de regering zich overtuigd schijnt te houden, dat men voor geene verdere verstoring des vredes meer behoeft te vreezen, blijkt uit de reeds genomene maatregelen betreffende het niet doen oprukken van gemobiliseerde troepen en het buitengewoon groot aantal verloven aan de manschappen gegeven, die onder de wapenen staan. Dat men in vele kringen niet tevreden is met den loop der zaken, laat zich begrijpen. Men zegt: Keizer Napoleon beoefent over geheel Europa, en dergelijke zaken meer. Intusschen wordt er bijgevoegd, dat, indien deze oordeelvelling juist is, bij zeer gematigd in zijne vorderingen mag genoemd worden.

ENGELAND.

Londen 15 Julij. In de zitting van het lagerhuis van heden heeft lord *John Russell* op eene interpellatie van sir *James Graham* geantwoord dat Frankrijk te Cherbourg geene buitengewone toebereidselen maakt, welke aan Engeland aanleiding zouden kunnen geven om deswege inlichtingen te vragen. Op eene andere interpellatie gaf genoemde minister te kennen, dat het bewind geene officiele mededeeling van het sluiten des vredes had ontvangen. Er waren wel door lord *Cowley* van den graaf *Walewsky* ophelderingen gevraagd van de vredesvoorwaarden en de wijze van hare uitvoering; doch de graaf *Walewsky* had geantwoord dat hij niet in staat was vóór de terugkomst des keizers inlichtingen te geven. Gelijk antwoord had ook de pruisische gezant ontvangen. Op de vraag van den heer *Fitzgerald* of lord *John Russell* en lord *Palmerston* de algeheele vrijmaking van Italie niet wenschelijk achtten, antwoordde de eerstgenoemde, dat hij [illegible] [illegible] [illegible] nog een congres moest plaats hebben. De regering, zoo zeide hij verder, zou haren invloed tot bevestiging van den vrede gebruiken. Dit antwoord gaf den heer *Fitzgerald* aanleiding om de bewindslieden daarover te hekelen, dat zij getoond hadden geene eigene vaste staatkunde in den strijd tusschen Oostenrijk en Frankrijk te hebben; waarop lord *John Russell* antwoordde, nog steeds van meening te zijn dat noch Frankrijk noch Oostenrijk het regt hadden om Engelands medewerking te vorderen, en er thans te moeten bijvoegen, dat de vrijheid van Italie door keizer Napoleon niet bevestigd was geworden.

— In de zitting van het hoogerhuis heeft lord *Normanby* zich hevig uitgelaten tegen de circulaire van den graaf *Cavour*, terwijl hij regt liet wedervaren aan het antwoord van lord *John Russell*. Lord *Brougham* betreurde dat de vrede der wereld afhankelijk was van den wil van eenen man, die niet door eenen ministerraad gecontroleerd wierd. Lord *Derby* zeide dat Frankrijk volgens eigen erkentenis niet als hoofdpartij maar alleen als bondgenoot van Sardinie aan den oorlog had deel genomen, weshalve hij wenschte te vernemen of ook tusschen Oostenrijk en Sardinie vrede gesloten was. Lord *Granville* antwoordde daarop dat de regering alleen onderrigt was van het sluiten van den vrede tusschen Frankrijk en Oostenrijk.

Eenige andere leden drongen er op aan dat Engeland ook verder geheel onzijdig blijven en zich ook van alle raadgevingen ten aanzien der vredesvoorwaarden onthouden zou. Op voorstel van lord *Wodehouse* werd de discussie over dit onderwerp afgebroken.

— De dagbladen gaan voort met leveren van uitvoerige betoogen over den gesloten vrede en de Morning Post is nagenoeg het eenige blad dat zich over de voorwaarden gunstig uitlaat. De andere, vooral de Times, voeren daartegen vele bedenkingen aan. Dat dagblad betoogt dat Italie geenszins vrij is in constitutionnelen of populairen, maar in Napoleontischen zin. Het gaat eerder na wat de bevolking van de verschillende staten van Italie met betrekking tot hare vrijheid gewonnen heeft, en komt tot de slotsom dat dit inderdaad op niets nederkomt. Om tot het verkregen resultaat te geraken had men zoo veel menschenlevens niet behoeven op te offeren; door middel van de diplomatie had men hetzelfde van Oostenrijk kunnen verkrijgen.

— De Times beweert dat de keizer en keizerin van Frankrijk binnen kort te Weenen een bezoek bij den keizer van Oostenrijk zullen afleggen.

— De Morning Post is van oordeel, dat Engeland de verwijdering van alle vreemde troepen uit Italie moet vorderen; die troepen moeten er nimmer terugkeeren.

Londen, 18 Julij. De Times bevat eene depeche uit Weenen, volgens welke vertegenwoordigers van Oostenrijk, Frankrijk en Zurich zullen bijeenkomen, om een definitief vredesverdrag op te maken. Er zal geen congres zijn, want de keizers zijn overeengekomen de verdere moeijelijkheden, zonder tusschenkomst der onzijdige mogendheden, uit den weg te ruimen.

Londen. — De rivier de Theems is een voorwerp, voor hetwelk niemand, hij moge een stedeling of een vreemdeling zijn, gedurende het heete tijdperk van Julij en Augustus ongevoelig kan blijven. — Zij ontvangt al de vuilnis van Londen. Hare wateren zijn bijna zoo zwart als inkt; en de stank, dien het verwekt, is niet minder lastig, dan die van tienduizend nachtwerkerswagens te zamen. En toch wordt zij onophoudelijk door kleine stoombooten omgeroerd, die, voor eene penny den persoon, passagiers tusschen verschillende punten op en neder varen. — De rivier is weinig anders dan een reusachtige zinkput — een verschijnsel, zoo als de beschaafde wereld nog nooit heeft voortgebragt. De dagbladen van Londen verwonderen zich, waarom deze monsterachtige last niet reeds vroeger eene pestziekte heeft veroorzaakt. En als dezelve veel langer wordt toegelaten, kunnen wij den eenen of anderen nieuwen geesel verwachten, om den mensch te waarschuwen, dat hij de wetten der natuur niet ongestraft schenden kan. Het gouvernement is aangevangen met het vervaardigen van groote riolen langs de oevers van de Theems, bestemd om de vuilnis van de stad zoo ver naar de zee te voeren, dat dit gedeelte van den stroom er geheel van bevrijd wordt. Doch het zal eenige jaren duren eer zij voltooid zullen zijn. Het water is hier zoo met stinkend tuig overladen, dat *geen levend iets er een oogenblik het leven in kan houden.* Als een *visch* met de reinere bovenwateren naar beneden drijft, sterft hij oogenblikkelijk. En toch zijn de parlementsgebouwen op eenen grond gebouwd, waarvan een gedeelte aan de Theems werd ontwoekerd, en hare wateren bespoelen dezelve langs hunne gansche lengte. De ramen aan de rivierzijde worden gesloten gehouden, ten einde de kamers aldaar zelfs maar tijdelijk bewoonbaar te maken.

Het is eene zaak van ernstig belang geworden, als de dampkring van de grootste stad der wereld die van eenen zinkput is.

FRANKRIJK.

Parijs 13 Julij. De indruk, te weeg gebragt door het berigt dat het vredesverdrag door de keizers was geteekend, is van zeer verschillenden aard, en de wijze waarop die tijding door de bevolking wordt opgevat werd eenigermate afgespiegeld door de demonstratien welke er op zijn gevolgd. Kort nadat de depeche van den keizer was bekend gemaakt en het geschut van het hotel der invalieden de tijding van het sluiten van den vrede had bekrachtigd, zag men spoedig vele huizen met vlaggen versierd, waarbij ook oostenrijksche werden opgemerkt, en toebereidselen maken voor eene illuminatie. Dit geschiedde echter alleen op de boulevards en in enkele hoofdstraten. In het midden der stad en in de voorsteden daar en tegen is van dien aard niets te bemerken, daar heerscht eene doodsche stilte en op enkele plaatsen zijn er de aangeplakte aankondigingen van het sluiten van den vrede afgescheurd. Blijkbaar maakte het berigt daar een ongunstigen indruk, maar de ontevredenheid openbaart zich ook elders.

— Men vreest namelijk, dat de zelfstandige handeling der beide keizers al dadelijk een zeker misnoegen doet ontstaan bij de groote mogendheden, omdat deze toch niet in het minst daarin zijn gekend. Inzonderheid moet die minder gunstige opneming van het feit het geval zijn in Engeland, daardien de britsche regering toch [illegible] als haar gevoelen heeft te kennen gegeven, dat de italiaansche kwestie door een congres moest worden geregeld. Met het oog op die verklaring is het dan ook, velen verwachting, dat de vrede niet van langen duur kan zijn, en dat de elementen van een burgerkrijg daarin liggen opgesloten. En inderdaad, de tijd zal het leeren of Lombardije, hetwelk met zooveel ongeduld het oogenblik verbeidde, waarop het zich van Oostenrijk zou mogen losrukken, zich voortaan wel minder onder het juk van vreemde heerschappij zal gevoelen, nu het geheel aan Piemont zal toebehooren en aldus onder het bestuur moeten staan van eene natie, tegen welke het misschien eene nog veel sterker antipathie gevoelt dan tegen Oostenrijk. Men verwacht hier dan ook niet, dat het lang vrijwillig onder koning *Victor Emanuel* zal blijven, zonder eene poging aan te wenden, om zich van dezen los te maken. Ook is het de vraag, of *Garibaldi* en zijne manschappen zoowel als *Kossuth*, zich zoo gemakkelijk met die onverwachtte schikking zullen te vreden stellen.

De keizer is van de ongunstige stemming onderrigt, en het wordt daar aan toegeschreven dat hij bij zijne terugkomst, in plaats van zich in de hoofdstad op te houden er in het geheel niet zal afstappen, maar zich incognito langs de buitenboulevards naar St. Cloud begeven. Men vermoedt dat die terugkomst reeds op den naamdag der keizerin, den 17 dezer, zal plaats hebben. De keizerin zou het voornemen hebben den keizer tot Lyon te gemoet te reizen en hem later naar Plombière vergezellen. Eerst na den feestelijken terugtogt van het leger uit Italie, vermoedelijk op 15 Augustus, zou de keizer zich aan het publiek vertoonen.

— L' univers heeft voor de tweede maal eene waarschuwing ontvangen van den minister, wegens het opnemen van zeker artikel in zijn nommer van zondag jl., dat een uittreksel is uit een geschrift: Enquête sur le 2 decembre et les faits qui le suivent. Dit artikel was geteekend door den heer *Louis Veuillot*.

Parijs, 14 Julij. De Moniteur deelt eene nieuwe proclamatie mede door den keizer aan het leger gerigt, zij luidt als volgt:

"Valeggio 12 Julij. De grondslagen van den vrede zijn vastgesteld en het doel van den oorlog is bereikt. Italie zal voor de eerste maal eene natie worden. De leden van hetzelfde gezin zullen door eenen bond zijn vereenigd.

Het venetiaansche zal wel is waar onder den schepter van Oostenrijk blijven, maar desniettegenstaande eene italiaansche provincie zijn.

De vereeniging van Lombardije met Piemont verschaft ons een sterken bondgenoot, die ons zijne onafhankelijkheid verschuldigd is.

De gouvernementen welke buiten de beweging gebleven zijn, zullen de noodzakelijkheid van hervormingen begrijpen. Italie is voortaan meester van zijne toekomst en het zal het alleen aan zich zelf te wijten hebben, indien het niet regelmatig op den weg van orde en vrijheid voortgaat.

Gij zult weldra in Frankrijk wederkeeren, waar het vaderland met erkentelijkheid de soldaten zal ontvangen, die in twee maanden tijds Piemont en Lombardije hebben bevrijd, en hunne overwinningen hebben gestaakt, alleen omdat eene verdere worsteling niet zou strooken met de belangen welke Frankrijk bij dezen vreesselijken oorlog heeft.

Wees dan trotsch op uwe overwinningen en den verkregen uitslag daarop, dat gij kinderen zijt van dat Frankrijk, dat altijd de groote natie zal zijn, zoo lang het een hart heeft om edele zaken te waarderen en mannen als gij zijt, om ze te verdedigen."

Van den 16den. De dagbladen laten zich over het algemeen gunstig over de vrede uit; doch La Patrie maakt hierop eene uitzondering. Dat blad laat zich in zijn jongste nommer uit op eene wijze, waaruit blijkt dat het deelt in 't gevoel van teleurstelling hetwelk door de vredesvoorwaarden bij menigeen alhier is verwekt. Dit is des te opmerkelijker, daar de denkbeelden, welke keizer Napoleon tot het ondernemen van den oorlog hebben geleid, door La Patrie het eerst ontwikkeld en het warmst aanbevolen zijn, doch dat blad zou nu volgens gerucht aan den minister van binnenlandsche zaken bepaald geweigerd hebben eene lofrede op den vrede te houden.

Het Journal des débats acht het een groot geluk voor Italie, dat de vrede tot stand is gekomen en is overtuigd, dat de bevolkingen van dat land, zich de belangrijke opofferingen, welke Frankrijk zich in haar belang heeft getroost, waardig zullen betoonen. In dat blad wordt, naar aanleiding van berigten uit Londen, medegedeeld, dat de keizer van Oostenrijk zeer te vreden is, vooreerst in het algemeen met de wending, welke de zaken hebben genomen, maar verder in het bijzonder met de omstandigheid, dat hij regtstreeks over den vrede heeft onderhandeld met zijnen vroegeren tegenstander, zoodat hij zich niet heeft behoeven te onderwerpen aan de noodzakelijkheid om de regeling der toekomst van Oostenrijk over te laten aan het goed dunken van mogendheden, die zich ten eenemale onverschillig hebben betoond, omtrent zijn lot. Het zou vooral op dien grond zijn, dat de keizer van Oostenrijk zich had verklaard tegen de beslissing van het italiaansche vraagstuk door de tusschenkomst van een europeesch congres.

Van eene andere zijde baart het misnoegen dat men nog geen begin met de ontwapening maakt en dat de regering zelf voortgaat met het bijeenbrengen van provisien en ammunitie.

Daartegen wordt echter aangevoerd dat dit noodzakelijk is om de ledige magazijnen en arsenalen eenigermate te voorzien.

Onder de vele geruchten behoort dat de beide keizers, toen zij te Villafranca het vredestractaat onderteekenden, zich met elkander verstaan hebben over eene eventueele verdeeling van het Oosten. Wat daarvan zij blijft natuurlijk eene gissing, doch zooveel is zeker dat in Turkije eenige gewigtige gebeurtenissen zullen plaats hebben en dat Napoleon III er wel de man naar is, om het terrein vrij te maken, ten einde later met den loop der zaken zijn voordeel te doen.

— Te Parijs stond onlangs zekere monsieur Delille Loture voor de regtbank. Hij behoorde tot de "hoogere klassen," en huwde in 1854 met zekere mademoiselle Marie Charlier. Hij verklaarde dat hij zijne vrouw innig lief had — dat niets zijne gelukzaligheid kon evenaren. Men zal zien hoe hij zulks aan den dag legde. Er werd spoedig na het huwelijk een kind geboren, en in 1857 kwamen de ouders overeen om te scheiden, omdat zij niet met elkander over weg konden, hetwelk aan de zijde des echtgenoots bleek uit verscheidene schoppen, stompen en klappen. Het Tribunaal van de Seine stond, op verzoek van madame, eene voorloopige scheiding toe, terwijl de volledige scheiding [illegible] gemaakt worden, die de vaderschap had [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] maakte, om op zekere tijden het kind des vaders te laten bezoeken. Dit bezoek had altijd plaats ten huize eens vriends.

Op den vijfden der laatste maand had het gewone bezoek plaats, en madame, in eene belendende kamer verborgen, luisterde bijna een half uur naar de liefkoozingen, met welke de man haars harten het kind overlaadde, doch bekende dat het gezigt van hem "haar tot het begaan van de eene of andere dwaasheid zou verbitterd hebben." Aan het einde van het bezoek, ging madame Delille Loture naar het huis van hare stiefzuster. De twee dames waren in het midden van het allerliefste gesnap, toen plotseling het onderwerp van haar gesprek in de deur verscheen. Hij nam geenen omweg om tot de zaak te komen, maar vraagde zijne vrouw slecht en regt, of zij naar het echtelijke dak wilde terugkeeren of niet. Zij antwoordde op eenen hoogen toon "Neen!" waarop monsieur Delille Loture uit zijne fraaije zomer paletot van sneeuwwit Indiaansch graslinnen, met voskoppen knoopen, twee van de keurigste pistooltjes haalde, die gij ooit gezien hebt, en met het eene op het voorhoofd zijner vrouw, en met het andere op zijn eigen voorhoofd aanlegde.

De dubbele slag deed de stiefzuster in onmagt vallen, dat spreekt van zelf, zoodat er niets in leven bleef dan het kind, dat schreeuwende uit de kamer liep en riep: — Och Och! papa heeft mama vermoord, en tante heeft zich zelve vermoord." Minder dan dat zou honderden menschen te Parijs op de plaats des jammers gebragt hebben; en in een oogenblik was de kamer, het huis, de plaats vol raad. De beste raad was echter naar den doctor te loopen, hetgeen geschiedde, en toen deze verklaard had, dat onder al de dooden en gewonden niemand dood was, verminderde de belangstelling oogenblikkelijk. Iedereen is thans wel genoeg om voor het hof te verschijnen — de een als schuldige, de anderen als getuigen.

ITALIE.

De ontevredenheid over de wijze, waarop de vrede is tot stand gekomen en de voorwaarden waarop zij is gesloten begint zich hoe langer hoe sterker te openbaren. Men is van oordeel dat die voorwaarden geenszins beantwoorden aan hetgeen keizer Napoleon op zich genomen had ten behoeve van Italie tot stand te brengen. Dit is dan ook de voornaamste reden waarom de heer *Cavour* zijn ontslag heeft genomen als minister van buitenlandsche zaken en hoofd van het sardinische kabinet. Hoe weinig het sluiten van den vrede door dien staatsman was verwacht blijkt onder anderen uit eene depeche den 9 dezer door hem aan den Sardinischen commissaris te Florence gezonden, daarin wordt gezegd: "De koning geeft kennis van den wapenstilstand van louter militairen aard, welke er gesloten is en die tot den 15 Augustus aanhoudt; tevens verlangt hij dat er met nadruk aan de vermeerdering der krijgsmagt gewerkt worde; en dit verlangt hij zeer dringend."

De ambtgenooten van den heer *Cavour* hebben zijn voorbeeld gevolgd, en uit het regeringsblad blijkt dat het verzoek om ontslag van al de ministers is aangenomen; zij zullen echter voorloopig met hunne portefeuilles belast blijven. De graaf Arese is inmiddels met de vorming van een nieuw kabinet belast. Hij is, zoo als thans door de dagbladen gemeld wordt, uit Lombardye geboortig en staat sedert lang met keizer Napoleon in vriendschapsbetrekking. Naar gezegd wordt, is hij reeds vroeger met den keizer in gedachtenwisseling omtrent Italie's behoeften geweest en deelt hij volkomen Zr. Ms. inzigten dienaangaande.

In den avond van 13 dezer is te Milaan de volgende proclamatie van *Victor Emanuel* aan de bevolking van Lombardije aangeplakt.

"De hemel heeft onze wapenen gezegend. Met de krachtige hulp van onzen grootmoedigen en dapperen bondgenoot, keizer Napoleon, zijn wij in weinige dagen, na overwinning op overwinning behaald te hebben, op den anderen oever der Mincio gekomen. Thans keer ik onder u terug om u de heugelijke tijding mede te deelen dat de hemel onze wenschen verhoord heeft.

"De wapenstilstand is gevolgd door de onderteekening van den vrede, welke aan de bevolking van Lombardije hare onafhankelijkheid verzekert, volgens den zoo herhaaldelijk door u geuiten wensch. Gij zult voortaan met onze oude staten eene eenige en vrije familie vormen.

"Ik neem uw lot onder mijn bestuur en, overtuigd van bij u die medewerking te ondervinden, welke in een staat noodig is, om een nieuw bestuur te vormen, zeg ik tot u: "Bevolking van Lombardije, stel vertrouwen op uwen koning, hij zal er naar streven op hechte en duurzame grondslagen het geluk te vestigen van die landstreken, welke de Hemel aan zijn bestuur toevertrouwt."

Den 15 dezer zijn keizer Napoleon en koning *Victor Emanuel* te Turin aangekomen, vergezeld door den prins de *Carignan* en graaf *Cavour*. Zij stapten aan het koninklijk paleis af en vertoonden zich verscheidene malen op het balcon, waarbij zij met menigvuldige toejuichingen werden begroet. Er had een diner van 80 couverts ten hove plaats en des avonds was de stad geïllumineerd. Ook graaf *Cavour* ontving levendige bewijzen van sympathie.

De keizer zal bij zijne terugreis naar Frankrijk door den koning van Sardinie tot Susa worden vergezeld.

UIT NEDERLAND.

Nog altijd weet men niet wat van den vrede te zeggen, dien Keizer Napoleon als bij een coup d'etat, heeft weten tot stand te brengen. Wilde [illegible] die daarover in de verschillende dagbladen worden aangetroffen, wij zouden er een boekdeel mede kunnen vullen. Nieuwe gezigtspunten worden echter weinig aangetroffen. Genoegzaam alle beschouwingen komen ten slotte neder op [illegible] [illegible] [illegible] vrede, als een op zich zelf staand feit, had die toch onder gelukkiger voorwaarden kunnen worden gesloten.

Reeds wezen wij op de ontevredenheid met de vredesvoorwaarden door de beide Keizers gesteld. Thans komen [illegible] in het licht [illegible]. Te Milaan hebben, volgens eene Engelsche depeche, Zaturdag reeds revolutionaire demonstratien plaats gehad, [illegible] het [illegible] [illegible] hebben [illegible] *Evv de Republiek* [illegible]

"Dat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Antonelli en den kolonel *Schmidt*, die bij de verovering van Perugia het bevel over het pauselijke krijgsvolk voerde. Vóór deze handeling werd eene verklaring in den vorm van een regterlijk vonnis voorgelezen, inhoudende dat de vereeniging van het wereldlijke en het geestelijke gezag in eene hand, het bezigen van buitenlandsche huurlingen om gewapenderhand de onderdanen in toom te houden, en het bestaan van godsdienstige vereenigen als zoo vele kweekplantsen van domheid en bijgeloof, drie groote ongerijmdheden waren, waarop het pausdom steunde, en dat aan dezelve een einde diende te worden gemaakt. Rondom de brandende beeltenissen werd door de schare een woeste dans uitgevoerd. De politie en het Sardinische bestuur deden niets om zulke ergerlijkheden te beletten. Dit berigt ontleent het *Journal de Bruxelles* aan een ministerieel blad van Turyn, als een blijk van de ware gezindheid der Sardinische regering jegens de kerk.

In de hoofdstad van Toskane zijn de plakkaten waarbij de vrede werd aangekondigd, verscheurd. De groothertog zal daar met vrij wat hinderpalen te worstelen hebben voordat hij weder in het rustig bezit van den troon is gesteld.

Als een duidelijk blijk van de gezindheid der Toskaners, deelen wij de volgende proclamatie mede, den 13den door de provisionele regering uitgevaardigd:

"*Toskaners!*

"De nieuwe gebeurtenissen, die de schoonste verwachtingen te leur stellen, vervullen aller harten met smarte! De regering deelt in uwe verslagenheid; maar wij mogen er ons niet aan overgeven; wij moeten de mededeeling der feiten, waarvan wij de bijzonderheden nog niet kennen, afwachten. Wij moeten ons nauw aaneensluiten om door onze standvastigheid te toonen dat wij waardig zijn burgers te wezen van een onafhankelijk en vrij vaderland. Zoo lang wij standvastig blijven, hebben wij al onze hoop nog niet verloren.

"Onze afgevaardigden vertrekken naar Turyn om den waren staat van zaken te vernemen. Alle openbaring van spijt zou heden het kwaad vergrooten. Laat ons de orde bewaren, die meer dan ooit voor het heil van het vaderland noodig is. Morgen zal de consulta vergaderen; met haar zal de regering de stem van Toskane verheffen en die doen hooren aan *Victor Emanuel*, op wien al ons vertrouwen berust. Toskane zal niet, tegen zijn wil en zijne regten, weder onder het juk en den invloed van Oostenrijk worden gebragt."

Wat de bevolkingen van Parma en Modena aangaat, zoo meent men te mogen aannemen, dat deze zich zullen onderwerpen aan de gevolgen van het vredesverdrag. Er zal alleen voor moeten worden gezorgd, dat de maatregelen ten gevolge van welke de vorige regerende stamhuizen de teugels van het bewind weder zullen aanvaarden, geen aanleiding geven tot eene reactie, welke de toepassing der algemeene amnestie zou kunnen belemmeren. In elk geval zal men zich moeten beijveren om weldra de laatste sporen der thans nog bestaande tweespalt te doen verdwijnen.

De provisionele regering van Parma heeft een adres aan Koning *Victor Emanuel* gerigt, waarbij zij haar verlangen vernieuwd heeft, om bij Sardinie gevoegd te worden.

In eene correspondentie uit Turyn van den 12den Julij wordt gezegd, dat men daar woedend is over den gesloten vrede en spreekt van verraad. "Alle hoop is vervlogen, zoo lezen wij, want men kan het zich niet voorstellen, dat des Keizers programma: "onafhankelijkheid van Italie tot aan de Adriatische zee", zal vervuld worden, nu Venetie nog in handen van den Oostenrijkschen overweldiger is en de Paus tot president van den Italiaanschen bond is benoemd.

RUSLAND.

Verleden December galoppeerde een officier, in de keurige uniform van de adellijke garde, langs de drukste en fatsoenlijkste straten van St. Petersburg. Een *magasin des modes* voorbijgaande, zag hij een bekoorlijk jong meisje binnenkomen. Hij volgde haar en werd getroffen door hare vrolijke doch zedige bevalligheid, en de frischheid en teederheid, die haar onderscheidden. Toen zij weg was, vernam zij, dat zij de dochter was van eenen armen *chinovnik*, (burgerlijk ambtenaar,) dat het winkelvolk voor haar tegen eenen lagen prijs werkte, uit bewondering voor hare jeugd en haar karakter, en dat zij ten [illegible] zou terugkeeren. Die officier noodigde, met twee zijner vrienden, een overvloedig maal, en ontvlamde zijne driften met kostbaren champagne. Doch juist ten [illegible] ure, hield er eene groote en prachtige *troika* (slede met twee banken), met drie [illegible] paarden bespannen, bij het magazijn stil. De arme Olga kwam, werd oogenblikkelijk in eenen pelsmantel half gesmoord, in de *troika* gelegd, naar Czarsko-Zelo gevoerd, alwaar een gemakkelijk en eenzaam huis van verlustiging hen wachtte, en werd daar [illegible] gehouden, nadat zij met verontwaardiging allerlei [illegible] had verworpen. Doch haar tegenstand was zoo hevig, dat zij de gezigten harer aanvallers beeryde.

Bij hare terugkomst begaf zich haar vader naar de policie, doch te vergeefs. De policiemeester verzekerde hem, dat de schuldigen niet konden aangewezen worden. Hierop werd aan haren broeder, een officier in een lastregiment, geschreven. Hij was onvermoeibaar in zijne nasporingen, ontdekte dat drie officieren zich plotseling voor ziek hadden uitgegeven, om de schrammen in hun gezigt te verbergen, [illegible] een verzoekschrift aan den keizer, en daardoor [illegible] zijn medelijden op te wekken. De policiemeester werd geroepen, en de Czar gelastte hem oogenblikkelijk, een echt berigt van het geen er gebeurd was te leveren. Dit geschiedde. — De schuldige was prins Galitzin.

Doch het nu op de straf! De Czar dwong hem terstond de lijdster te huwen, wees haar op staande voet de helft zijner wereldsche goederen toe, waardoor zij plotseling zeer rijk werd, [illegible] [illegible] toen oogenblikkelijk eene akte van echtscheiding uit, waardoor zij geheel vrij werd. Alle drie de officieren werden naar een landregiment gebragt, diep in het hart van Rusland, en [illegible] werd alle stijging in militairen rang ontzegd.

Dit vonnis doet eer aan den keizer, [illegible] [illegible] in zekere gevallen, bijna naar eenen almagtigen despoot verlangen. Doch dit is het eenige voorbeeld niet, in hetwelk Alexander II bewijzen heeft gegeven van een goed hart en groote kracht. [illegible] Dit voorval heeft in de Russische hoofdstad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gesprek te geraken hebben [illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROENEKER, REDACTEUR.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 17 Augustus 1859.

(*Voor de Nieuwsbode.*)

REDEN, WAAROM IK HEB OPGEHOUDEN MET DE DEMOC. PARTIJ TE HANDELEN.

Daar mij van verscheidene plaatsen naar de redenen gevraagd wordt, die mij bewogen hebben van de Democratische partij te scheiden, heb ik gedacht dat het de beste wijze was, om allen te gelijk te beantwoorden, eene mededeeling te doen in uw veel gelesen blad, ten behoeve van die Hollanders, die geen Engelsch verstaan.

Het is waar dat ik mij volkomen heb losgemaakt van de Democratische partij, omdat eene ondervinding van ruim drie jaren mij ten volle overtuigd heeft, dat die partij ten eenemale onder den overwegenden invloed staat, van de voorstanders der Slavernij, zoodat men er geen werkzaam lid van zijn kan, of men moet er toe komen, de slavernij te verdedigen. Dit nu is nooit mijn beginsel geweest en zal het ook wel nooit worden. Hoezeer ook de woelingen van een ongeloovig Abolitionismus afkeurende en veroordeelende, kan ik daarom het stelsel van Amerikaansche slavernij niet goedkeuren.

Wat ik daaromtrent ruim vier jaren in druk gegeven heb is en blijft nog mijne overtuiging. Ik heb drie jaren geleden met ijver gewerkt voor de verkiezing van *James Buchanan*, als President, ik heb het gedaan in opregtheid, in de hoop en verwachting, dat hij de man zou zijn, die door een verstandig en vast bestuur de dreigende scheuring der Unie zou verhoeden, en door handhaving van de fundamentele beginselen onzer Nationale Constitutie, en vooral van de echte Volkssouvereiniteit, aan ons geschokt Staatsstelsel vernieuwde vastigheid en daardoor aan de Natie de zoo zeer noodige rust zou verschaffen, in betrekking tot de slavernij kwestie in het grondgebied van de Vereenigde Staten. Ik behoef niet te zeggen dat die hoop geheel verijdeld is, meer dan ooit smeult het vuur der verdeeldheid, en wat vier jaren geleden geen mensch als mogelijk kon beschouwen is reeds daadzaak geworden, de Afrikaansche Slavenhandel is werkelijk geopend, en de misdaad, die door de landwetten *Zeeroof* verklaard is en waarop de *doodstraf* is gezet, blijft ongestraft. Het Zuiden roept reeds luide om afschaffing dier beperkende wetten, en eischt wettige straffeloosheid voor misdaden, die de geheele beschaafde wereld als gruwelijk veroordeeld, en men dreigt met de ontbinding van de Unie, indien het Noorden niet wil toegeven.

Deze daadzaak alleen zou voldoende zijn, om eene partij te verlaten, welke zulke gruwelen in haren boezem duldt, en daarom ziet men ook voortdurend leden dier partij zich afscheiden, en de toevlugt nemen tot de partij, die deze gruwelen opregt tegenstaat. Het is echter niet de eenigste reden. Het bestuur van BUCHANAN heeft de bewijzen geleverd, dat de beste belangen van de Unie aan de slavenmagt worden opgeofferd. BUCHANAN kwam tot het bestuur onder de uitdrukkelijke belofte, dat hij als President het daarstellen van den spoorweg naar Californie zou voorstaan en bevorderen, en alle maatregelen van het Federale Gouvernement zijn leidende geweest om het tot stand brengen van dit Nationale werk te verhinderen, en ons onafhankelijk te doen blijven van de verschillende wegen in Midden Amerika, hetwelk elk oogenblik voor ons onbruikbaar gemaakt kan worden, door invloed van andere mogendheden. Honderdduizenden zijn verkwist voor eene postroute naar Californie door woestenijen, waar vijandelijke Indianen elk oogenblik de gemeenschap in gevaar kunnen brengen, terwijl de weg, die reeds door duizende emigranten naar Utah en Californie bereisd is, niet in aanmerking komt. En wat is de oorzaak? Onderwerping en dienstbaarheid aan de slavenmagt van het Zuiden. De weg door emigranten reeds als de beste aangewezen kan aan het Zuiden geene slaven toevoegen, en de bevordering van eenen nationalen postweg in die rigting zou de bevolking van die streken bespoedigen en tevens den spoorweg voorbereiden. Niettegenstaande langs dien weg reeds gevonden worden de georganiseerde Territorien Kansas en Nebraska, het later ontdekte goudland, het grondgebied Utah, deed toegevendheid aan de slavenmagt van het Zuiden, het gouvernement ons den weg door de woestenijen van Arizonia opdringen.

Het werd ons voorgehouden en ik heb het in goede trouw aangenomen, dat door de Kansas Nebraska acte de souvereiniteit des volks gehandhaafd wordt, en allen, die mij in 1856 gehoord hebben, zullen zich herinneren, dat ik daarop in alle mijne redevoeringen als hoofdzaak gedrukt heb, en wat is het geval geweest! Elke gouverneur van Kansas, die de bevelen van den President in dien zin opvatte en in Kansas ten uitvoer wilde brengen, is afgezet of genoodzaakt te bedanken, en men heeft eindelijk getracht het volk van Kansas te verleiden, om eene constitutie met slavernij aan te nemen, terwijl de erkenning van Kansas als vrije Staat hardnekkig geweigerd is.

DOUGLAS, die ten minste in die misdaad niet wilde toestemmen, maar in vereeniging met de Republikeinsche partij dien gruwel tegenstond, is op zijde geschoven; alle beambten die zich in het noorden openlijk verklaarden, met de handeling van DOUGLAS vereenigd te zijn, werden afgezet en hunne plaatsen met slaven van het gouvernement bezet. Daarentegen zijn de personen, die pogingen hebben aangewend, om landen in Midden-Amerika te stelen, ten einde grondgebied te krijgen, waar slavernij kon gevestigd en daardoor de slavenmagt van het Zuiden versterkt worden, ongestraft gebleven. De hoofdaanvoerders der vrijbuiters, b. v. WALKER, kunnen bezoeken bij den President en zijne Secretarissen afleggen, en ongekommerd nieuwe plannen smeden tot vergrooting van Slavengrondgebied, maar er is geene enkele opening gegeven aan het geteisterde Kansas.

De Slavenhandel is werkelijk geopend; de misdaad van Zeeroof is herhaaldelijk gepleegd; de misdadigers zijn bekend, maar werden in het zuiden vrijgesproken, de ingevoerde Afrikanen worden in Amerika verkocht en het Gouvernement is magteloos tegen over de Slavenmagt van het zuiden. Zoodra echter is het niet bekend, dat eenige Abolitionisten in Ohio eenen gevlugten slaaf aan deszelfs vervolgers hebben ontrokt, of het Gouvernement weet niet alleen vertooning te maken van vervolging, maar weet ook veroordeelende vonnissen in het noorden te verkrijgen. Noordelijke en zuidelijke vrijbuiters en Europeanen kunnen vrij gaan, maar noordelijke Abolitionisten moeten met gevangenis en geldboetes gestraft worden, dat de slavernij de koesterende zorg geniet van het Democratische Gouvernement. Het voorstel om aan behoeftige burgers het [illegible] land ter bebouwing te geven, en alzoo de woeste landen vruchtbaar te maken, wordt door de Democratische partij en het Nationale Congres en door het federale Gouvernement tegengehouden, maar van uit diezelfde partij en [illegible] Gouvernement komt het voorstel, om DERTIG MILLIOENEN in handen van den President te stellen, ten einde het verkrijgen van het eiland Cuba voor te bereiden, met het vooruitzigt dat het slechts een tiende gedeelte is van de benoodigde som, om het doel te bereiken. Wat is de oorzaak van dat verschijnsel?— Dienstbaarheid aan de Slavenmagt van het zuiden. De landen die door vrije burgers zouden verkregen en vruchtbaar gemaakt worden, zouden geene SlavenStaten leveren aan het zuiden, maar integendeel de magt van het vrije Noorden vermeerderen. Cuba daarentegen, de hemel der Zeeroovers en slavendrijvers, zou ongetwijfeld de overmagt der Slavenstaten bevorderen, en daarom geen acre land voor den armen vrijen burger der Vereenigde Staten opleveren, geene aanmoediging van emigratie van vrije hoewel arme Europeanen, maar millioenen ter inlijving van spaansche, creoolsche, mulattische Cubanen in onze Noord-Amerikaansche Republiek. Dat is de heerschende Democratie van ons Democratisch Gouvernement, dat is eene Democratie, die door postenbezitters en postenbejagers verdedigd wordt, maar door geen eerlijk mensch, die er inzigt in krijgt, voor wezenlijke Democratie kan worden gehouden. Het zal dus wel niemand kunnen verwonderen, dat ik, dit inziende, niet langer kon aarzelen, om bij de eerste gelegenheid de beste eene openlijke en zoo duidelijk mogelijke getuigenis te geven, dat ik niet alleen zulke Democratie niet kan handhaven, maar in tegendeel genoodzaakt was, om dezelve te bestrijden, en mij te vereenigen met de partij der wezenlijke Volks-Souvereiniteit en der vrijheid. Ik heb hiermede kort, duidelijk en eerlijk de voorname redenen opgegeven, waarom ik geweigerd heb, deel te nemen aan de Democratische Staats Conventie in Iowa, en in tegendeel besloten heb, openlijk mede te werken in de Republikeinsche Staats Conventie, en te gelijker tijd maatregelen te nemen voor de vernieuwde uitgave der Pella Gazette. Voor dit maal zal ik eindigen, indien het echter noodig en begeerlijk geacht wordt, om van mij eenige meerdere inlichting of verklaring door middel van de Nieuwsbode te ontvangen, ben ik bereid om ten behoeve van den wezenlijken welstand van het land, waarin wij zulk eene goede woonplaats en tevens het burgerregt verkregen hebben, mijnen tijd en arbeid te verleenen.

HENRY P. SCHOLTE.

PELLA, 8 Augustus, 1859.

☞ Tot staving van het door den heer Scholte aangevoerde, laten wij de onderstaande twee artikels volgen:

DE SLAVENHANDEL-BLOEIJENDE. — De Correspondent van de *Herald* zegt, dat hij berigt heeft ontvangen van het aan land zetten van groote ladingen slaven in Florida, hetwelk hij als bevestigd beschouwt, door de stilte van de Zuidelijke pers aangaande dat onderwerp. Hij gaat voort: "Ik twijfel er niet aan, of de tijd zal eenige treffende daadzaken in de geschiedenis der slavernij, sedert Mei, 1858, onthullen. Men zegt, dat er depots van negers bestaan in over de 20 groote towns of steden in het Zuiden, in eenigen van welke de ingewijden dezelven somtijds ten getale van verscheidene honderden kunnen vinden. Onder de plaatsen, waar deze depots te vinden zijn, werden Charleston, Memphis en Columbus genoemd door eenen persoon, dien ik geloofwaardig acht, die mij berigtte, dat hij hen besocht had, en dat hij te zamen in deze drie plaatsen 900 ingevoerde zwarten had gezien. Hij zeide, dat het zes weken geleden in geheel Georgie en Alabama bekend was, dat er eene gansche vloot slavenhalers verwacht werd, om hunne ladingen in een der inhammen van Florida, niet ver van Key West, te lossen. Een groot gedeelte dier schepen zijn noordelijke, en uitgerust in het Noorden."

Dit berigt wordt versterkt door hetgeen wij in onze binnenlandsche berigten onder *Washington*, 8 Aug. hebben medegedeeld.

HOE MOORD IN KANSAS BELOOND IS. — De geschiedenis van Kansas is niet alleen eene geschiedenis van gewelddadigheid en onregt; het is eene geschiedenis van zamenspanning van den President der V. S. met bandelooze roffianen en koelbloedige moordenaars. In andere landen en andere tijden zijn moordenaars en moorden erkend als een vereischte voor den triomf van dwingelandij en overweldiging. En van tijd tot tijd is aan moordenaars rang en rijkdom geschonken, als loon voor hunnen arbeid. Doch deze dingen zijn tot hiertoe als eigen beschouwd aan de wetteloosheid der donkere tijden of het sansculottisme der fransche omwenteling. Het is voor den tegenwoordigen dag en de tegenwoordige democratische administratie bewaard, om het schrikbewind van het verledene te doen herleven, en openlijk moord te beloonen. De geschiedenis van Kansas onthult deze waarheid:

S. W. Clark vermoordde eenen man, Barber genaamd, door hem in den rug te schieten. Voor deze daadzakelijke opheldering van hedendaagsche democratie werd hij bij de zeedienst tot schrijver aangesteld!

James Gardner, die met Clark in het vermoorden van Barber medewerkte, werd tot postmeester van Lawrence aangesteld!

Zekere Jones voerde het gespuis aan, dat Lawrence plunderde. Hij werd betaald door hem eenen winstgevenden post in Nieuw-Mexico te geven!

Frederick Emery, een der moordenaars van Phillips, te Leavenworth, werd beloond door de aanstelling tot ontvanger van het Landkantoor te Ogden!

J. S. Murphy, die Phillips hielp vermoorden, en die, gelijk bekend is, een uit de bende was, door welke Hopps gescalpeerd werd, werd tot agent voor de Pottawatamie-Indianen aangesteld!

Rush Elmore, die eene volhardende poging deed om J. H. Kagi te vermoorden, werd tot het ambt van Ver. Staten Districts regter verheven.

Russell en Waddell leverden paarden en levensmiddelen aan de Grensroffianen, die in 1856 eenen inval in Kansas deden en de stembusten in bezit namen. Daarvoor zijn hun door het Gouvernement zeer groote aannemingen toegestaan!

Andere moordenaars en roffianen zijn met presidentsgunsten overladen, terwijl het volk van Kansas genoodzaakt is geweest zijne regten staande te houden tegen de inspanningen van het Gouvernement en deszelfs moorddadige medehelpers! — *Albany Ev. Journal.*

DE NEDERLANDERS.

HUNNE STAATSLIEDEN, GODGELEERDEN, UITVINDERS EN GELEERDEN.

DOOR

MEVR. DE WED. STORM — VAN DER CHIJS.

(*Uit het Engelsch vertaald door Mr. W. F. Otten.*)

Uit den inhoud van een brief uit 's Gravenhage, onderteekend met de letter M., over *Nederlandsche namen*, opgenomen onder de Europesche correspondentie in de *Brooklyn Eagle* en overgedrukt in den *Christian Intelligencer* mag ondersteld worden, dat de schrijver een inboorling is der reusachtige, magtige Republiek, waarin de schrijfster van dit opstel na gedurende drie jaren geleefd heeft, na alvorens bijna geheel Europa bereisd te hebben en daarna een groot gedeelte der steeds ontwikkelende Staten der Unie, met hunne zoo openbare als partikuliere instellingen van kunst, wetenschap, weldadigheid gezondheid, straf enz. bewonderende van het Noorden naar het Zuiden, van het Oosten naar het Westen de heerlijke natuurtooneelen, hunne bergen en meren, rivieren en meren en hunne watervallen bij uitnemendheid! zoowel moreel als physisch gesteldheid (menschen als zij was van meer dan 100 onderwijsinrigtingen) en het genot [illegible] prijs gestelde kennismaking met nagenoeg alle beroemde mannen der Vereenigde Staten, zoowel in staat- als in letterkunde, in kunsten, uitvindingen, toonkunst enz.

Ik stem den heer M. (in zijn opstel over de Nederlandsche namen) gaarne toe, dat het grootste gedeelte der bevolking van Nederland onbekend is met de geschiedenis van Noord Amerika, en dat zij, die haar kennen zeer dikwijls onverschillig zijn. Ik onderstel dat de gevoelens van trotschheid op den bloei, vooruitgang en magt der vroegere kolonie *"de nieuwe Nederlanden"* die thans roemen kunnen op de uitstekendste mannen onder de afstammelingen der Nederlanders, in het moederland niet worden aangekweekt in gelijke mate als de gevoelens van deze afstammelingen, jegens Nederland, als de wieg en de bakermat hunner voorvaderen.

Mijne veelvuldige uitstapjes in verschillende Staten der Unie en mijn gedurige omgang met de onderscheidene klassen der zamenleving hebben mij echter ovenzeer overtuigd van de bijzondere onwetenheid, selfs bij de deftigste familien in Amerika, betrekkelijk de geschiedenis van Nederland en zijne bewoners. Te naauwernood, eenige afstammelingen van Nederlanders en een enkel wetenschappelijk gevormd man uitgezonderd, — te naauwernood ontmoeten wij iemand die het onderscheid kent tusschen de "the Germans" en "the Dutch." Zelfs zijn er Gouverneurs van Staten, Senatoren en Leden van het Huis van Vertegenwoordiging, die tot mij spraken over de bloeijende Nederlandsche (Dutch) havens van Hamburg en Bremen, — over de Duitsche (German) stad Amsterdam en over de toenemende bevolking mijner landslieden (the Germans) in de Vereenigde Staten. Het, welligt geringe, onderscheid bestaat o. a. hierin dat het Engelsche leger, tijdens de roemrijke omwenteling ondersteund werd door Duitsche (German) troepen (Hessen) ter bestrijding van de Amerikaansche kolonien en met het doel om ze omkneld te houden met den ijzeren arm der onderdrukking, en dat tegelijkertijd en in tegenoverstelling door Holland al het mogelijke gedaan werd, zoowel middelijk als onmiddelijk, met raad en daad, om den grondslag te leggen en te voltooijen voor de zegening der vrijheid en onafhankelijkheid, die thans het toonbeeld is voor de geheele beschaafde wereld. — Zien wij dan zelfs nog in dit jaar, onder de correspondentie van een der hoofd dagbladen van New York, sonder de wederlegging van de zijde der redactie, de verbazing te kennen gegeven dat de begaafde schrijver van *"the Rise of the Dutch Republic"*, de geleerde MOTLEY *een klein en weinig bekend landje* had gekozen tot onderwerp zijner geschiedkundige navorschingen, terwijl de redactie geene plaats beschikbaar kan stellen voor de, later in andere dagbladen overgenomen *"vindication of Holland"*, daarna vertaald in drie verschillende talen, ter wederlegging dier bekrompene en onbillijke verguizing der Nederlanders, waarlijk dan is er wel eenige reden voor den Nederlander in de Vereenigde Staten, om daar eens klagt te uiten soortgelijk aan die, welke door den heer M in de residentie van den Koning der Nederlanden werd ter neder geschreven. Het zij mij vergund om slechts ter loops en met de achting verschuldigd aan de betrekking, die naar ik meen door den heer M. te 's Gravenhage bekleed wordt, eenige vergissingen en ongepaste voorstellingen mede te deelen, die voorkomen in zijnen brief over *"the Dutch names"* opgenomen in de Brooklyn *Eagle*.

Ofschoon die brief veel behelst wat belangrijk is voor de afstammelingen van Nederlanders in de Unie en wat getuigt voor de onvermoeide etymologische en genealogische navorschingen van den ijverigen schrijver, toch is het spijtig dat deszelfs inhoud voor zijne openbaarmaking niet is nagezien door een bekwaam Nederlander.

Het onverstaanbare woord "Spokkelmaand" ware dan door hem verbeterd in Sprokkelmaand. Het Nederlandsche woord *spook* is in het Engelsch *"spectre."* — De naam Garrett is onbekend in Nederland, het is Gerrit; Tunis is Teunis; Brower — Brouwer, Schoonmaker — Schoenmaker; van Sinderen — van Swinderen. De voorwoorden van der en van de, zoo als ook de behooren afzonderlijk en niet met hoofdletters geschreven te worden. Zoo schrijft bijv. de eigenaar van den Brooklyn *Eagle* zijnen naam van Anden en niet Vananden; van der Chijs en niet Vanderchijs: de Witt en niet Dewitt enz. De naam Verbeck is een Duitsche (German) in Nederland heet die Verbeek; zoo ook behoort de naam van den bekwamen zendeling naar Japan voor de Nederlandsch Hervormde kerk te New York, Vanderberg, geschreven te worden als van den Berg; Vanderbeck is van der Beek; Vonderhoff is van den Hof; von is Duitsch (German). De heer M. zegt dat de naam van van Brant in Holland onbekend is, toch draagt de schrijver van een rekenkundig schoolboek dien naam en deze of zijne afstammelingen zijn waarschijnlijk nog in leven.

Na deze opmerkingen van minder belang moet ik stilstaan bij eene van meer gewigt, althans voor een Nederlander wiens hart goed geplaatst is. Ik wil uit den *Christian Intelligencer* eenige volzinnen overnemen uit den brief van den heer M. over de *Dutch names*. Sprekende over het practische karakter der Nederlandsche natie, zegt hij o. a.:

Dichtkunst en verbeeldingskracht maken geen bestanddeel daarvan uit. Hunne dichters zijn niet wereldbekend. Vondel, en Cats en Helmus (lees: Helmers) en Tollens zijn *dragelijk ... meer niet*. Het volk is levendig als het in beweging gebragt is, maar het is niet oorspronkelijk. Daar is niet eene natie die hen gelijkt in vloeken en in het bezigen van scheldwoorden — de zoodanige nl. die er zich aan overgeven (gelukkig zal de heer M. de zoodanige slechts zelden vinden en dan nog immer onder de laagste en minst beschaafde volksklasse.) Hunne schilders hebben eene voorliefde voor tooneelen uit het dagelijksch leven en in zulke soort van schilderstukken munten zij uit. Deze geschiktheid voor eenvoudige onderwerpen leidt hen tot den humor en het burleske merkbaar in elk voortbrengsel hunner kunst en van hunnen arbeid. De zoo even genoemde hoedanigheden hebben zij in het bijzonder den teugel gevierd in hunne namen waaronder er velen zijn *te absurd om vermeld te worden zonder het geheele onderwerp belagchelijk te maken.* De Engelschen of eigenlijk de meeste noordelijke volken hebben deze neiging meer of min getoond bij den oorsprong der onderscheiding hunner familien, maar geen hunner in zulk eene mate als de Nederlanders."

Ik zal deze onjuiste voorstelling omtrent de artisten en dichters onder mijne landgenooten, zooveel mogelijk wederleggen met de woorden van Amerikaansche en andere vreemde schrijvers, die ongetwijfeld onpartijdiger zijn dan de Nederlandsche. *Ik verzoek bij te dragen tot de handhaving van waarheid en regtvaardigheid, ten volle overtuigd van het gewigt des onderwerps.* Met aandrang verzocht ik de redactie van den *Christian Intelligencer* en in het bijzonder die van den Brooklyn *Eagle* om dat opstel in de kolommen hunner geachte bladen op te nemen, ten einde de ongegrondheid der beschuldiging tegen mijne landgenooten aan te toonen. — Is er een schat der magtige Unie, waar de Nederlanders en hunne letterkunde, de voortbrengselen hunner beoefening van de fraaije kunsten, hunne dapperheid, grondige geleerdheid, belangrijke uitvindingen enz., wel bekend behooren te zijn en juist liefst voorgesteld te worden in zijne dagbladen, dan zijn het ongetwijfeld de dagbladen der metropolis en hare omstreken, verspreid wordende over de geheele Unie en dikwijls overgenomen in andere Staten. Dat behoort ook te zijn in den invloedrijken Staat, wiens grondslag [illegible] [illegible] eerst bevolkt werden en bestuurd gedurende bijkans een halve eeuw, door de Nederlanders.

Een hedendaagsch schrijver roept uit: "Wie noemt de Nederlandsche Natie een prozaisch volk? lacht gij om hun phlegmatisch gestel? Holland zelf is *a poem*. Er wordt een genie toe vereischt om uit de zilte golven een land te doen verrijzen overvloeijende van melk en beladen met graan; en is geestkracht noodig om te graven onder de stroomende wateren en vormen te geven aan eene gedachte. Bij deze woorden wordt door den generaal de Peyster in zijn: *"Gems of Dutch (Hollandsch) History"* de volgende opmerking gemaakt: Indien zij al geene dichters zijn (en het tegendeel is bewezen) er zijn slechts weinige volken zoo geschikt als zij zijn voor die hoogere ingeving, die poëzij doet geboren worden, en indien zij al geen tijd hebben om hunne pen, gewoonlijk in hunne handen gebezigd tot handels doeleinden, te wijden aan versen makerij, zij hebben genoeg gedaan om al de dichters, die sedert den tijd van Homerus gezongen hebben te begeesteren, — althans wanneer de dichters, in het algemeen genomen, hunne zangen wilden wijden aan waren roem, vaderlandsliefde, eer en regtschapenheid in plaats van hunne pennen te dikwijls te leenen voor de grofste vleijerij, oneerlijkheid en andere verderfelijke onderwerpen. Er zijn in de Nederlandsche geschiedenis twee feiten, die het karakter der Natie doen kennen. Het zijn episoden, zonder waarde voor de meeste lezers (niet alzoo echter hoop ik voor die van den *Chr. Intelligencer*) maar die door ieder Nederlander geeigend kunnen worden als zijne juweelen, zoodals de moeder der Gracchen hare zonen voorstelde als hare juweelen. Zij zeggen in indrukwekkende niet te miskennen taal, vol van beloften voor edelmoedige zielen: *doe uwen pligt* en de nakomelingschap zal zien, dat het vaderland nimmer ondankbaar was; zij zeggen: *wees zoo groot, als grootheid begrepen wordt door grootmoedige zielen en uw voorbeeld zal in eere worden gehouden door het land dat door u geeerd werd."* (*Wordt vervolgd.*)

☞ Een onzer vrienden zond ons in de vorige week een blaadje, waarin de heer Scholte, te Pella, duchtig wordt aangevallen. Het manneltje van dat blaadje moest ten minste zoo veel verstand hebben, om in te zien, dat die gansche afbeelding zijn eigen sprekend gelijkend portret is, en niets minder dan dat van den heer Scholte. Tusschen den heer Scholte en het bedoelde verwaande manneke is een hemelsbreed onderscheid.

JODEN IN DE VEREENIGDE STATEN.— De Providence *Evening Post* bevat een berigt over eene voorlezing, welke Dr. *Morris J. Franklin* in die stad, over de Joden in de Ver. Staten deed. Hij stelt hun getal op ongeveer 200,000, waarvan in de stad New York ongeveer 40,000 wonen. Hij zegt, dat de opmerkzaamheid der Joden in Europa voornamelijk op de Vereenigde Staten gerigt is, omdat hun hier geene wettelijke beperkingen in den weg stonden, en het getal der uitwijkenden dus aan het toenemen en eene snelle vermeerdering derzelven te wachten was.

De redenaar merkte verder aan, dat zij zich in de Ver. Staten zeer gewigtige en invloedrijke stellingen niet alleen in handelszaken, maar ook in de politiek verworven hadden. De heeren Yules en Benjamin in den Ver. Staten Senaat, en de heeren Zollicoffer, Oliver, Philips en Hart in het Huis der Vertegenwoordigers waren Joden. Er was echter onder hen in de Vereenigde Staten eene scheuring ontstaan. De eene partij keurde het lezen van het oude testament in de engelsche vertaling goed en had in de godsdienst zeer gewigtige veranderingen gemaakt, terwijl zij koorgezang en orgelmuzijk hadden aangenomen. Het andere gedeelte hing vast aan de oude gebruiken.

MOOREN IN ZUID CAROLINA. — Het is misschien niet algemeen bekend, dat eenigen der beste familien van Zuid-Carolina van afkomst Mooren zijn. Het bloed des Afrikaans wordt spoedig weggewasschen, maar dat des Indiaans en des Moors toont zich, na een twintigtal geslachten, bijna nog zoo sterk als ooit. — Het krullende zwarte haar, de donkere, droeve oogen, de lange zijden ooghaaren, en de tanige kleur, komen geslacht op geslacht weder boven. Velen onzer oude Huguenoten familien toonen, tot op den huidigen dag, sterke sporen van hare moorsche afkomst.

Toen de Mooren, na de verovering van Granada, uit Spanje werden verdreven, namen duizenden hunner de wijk naar het zuiden van Frankrijk, en namen de kunst van den wijnstok te kweeken en zijde te telen met zich mede. Zich hunne bittere vervolgingen in Spanje herinnerende, konden zij nooit besluiten katholiek te worden, ofschoon zij door hunne positie gedwongen waren het Mahomedanendom te verlaten en Christenen te worden. Zij werden eindelijk Protestanten, en toen de herroeping van het edict van Nantes plaats had, waardoor de verdraagzaamheid jegens de protestantsche godsdienst werd opgeheven, werden zij weder gedwongen, om nieuwe woonplaatsen te zoeken, en weken in grooten getale naar Zuid-Carolina uit. — *Clarendon* [*S. C.*] *Banner.*

☞ Velen verkeeren omtrent de Mooren in eene groote dwaling, waartoe waarschijnlijk een in onze taal ingeslopen verkeerd gebruik van het woord Moor, zoo als bij voorbeeld in *het is den Moriaan gewasschen, zoo zwart als een Moor, Moorenkop enz.*, aanleiding heeft gegeven. Men verwart namelijk den Moor met den Neger, en stelt zich hem als geheel zwart voor, terwijl hij geel of taankleurig is, en ook in gelaatsvorm geheel van den neger verschilt.

De Mooren van Spanje waren het beschaafdste volk van hunnen tijd, waarvan onder anderen nog heden, de Alhambra, het paleis hunner koningen, een bewijs oplevert. Door Ferdinand en Isabella, onder hunnen laatsten koning, Boabdil el Zogoibi (Boabdil de ongelukkige) uit Spanje verdreven, begaven zij zich naar de noordelijke kust van Afrika, alwaar van hunne vorige beschaving weldra slechts geringe sporen meer overbleven. — *Red. Nieuwsbode.*

POGING TOT EENEN MOORD IN HET GROOT. — De poging, die op den avond van den 27 ll. gedaan is, om de passagiers in eenen trein op den Scioto en Hocking Valley Spoorweg, in Ohio, te vermoorden, was een allerduivelachtigste. Bij Gegbert's Station, ongeveer twaalf mijlen van Portsmouth, is eene brug, veertig voet lang en een voet of twaalf hoog, over eene diepte of kloof liggende, in welke ruwe en scherpe steenen voorkomen. Terwijl de trein de bogt omreed en binnen de honderd yards van de brug af was, ontdekte de landmeter, dat er eene rail van het spoor op de brug was opgenomen en een paar voet naar binnen was geplaatst. De machinist floot, dat men de vangen of braken zou aanzetten, en liet de machine anders om werken, en maakte zich toen gereed, om eenen wanhopigen sprong voor zijn leven te doen, doch de trein was op de brug en hij kon niet springen, zonder allerwaarschijnlijkst in de kaken des doods te springen. Hij aarzelde eene seconde, en in die seconde sprongen de locomotief, de tender en drie vrachtwagens over het gat, vliegende de mijlen over de balken van de brug.

Aan de andere zijde is eene helling van tien tot twaalf voet hoog, en de vrachtwagens liepen er af, doch de locomotief niet. De passagiers en goederenwagens bereikten gelukkig de opening, waar de locomotief tot stil staan werd gebragt, anders zou er waarschijnlijk een aantal personen zijn omgekomen. Toen de locomotief over de brug ging, sprong er de [illegible] af, en [illegible] [illegible] hem, waarop hij door de takken vijftien of zestien voet naar beneden viel. Men zegt, dat hij ernstig beseerd is.

Het was vroeger van er te dier plaats eene vracht [illegible] afgeladen, en het spoor was toen geheel in orde. De rail was in het volgende half uur weg genomen. Klaarblijkelijk, met het oogmerk om den eenigen trein te vangen en de wagens en passagiers door de brug te doen vallen. Men heeft [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

IN TARWE GESMOORD. — Voorlaatsten Zaturdag werd er eene kanaalboot geladen met tarwe uit GILES' pakhuis, te Weedsport N. Y., door het van den bodem eener bergplaats, waar het twaalf voet hoog lag, te laten schieten, waarop twee knapen, James Cogan en John Daily genaamd, oud ongeveer 12 en 10 jaren, de tarwe snel in het midden der bergplaats ziende zakken, dachten dat het niet onvermakelijk zou zijn er in te spelen, en dienvolgens sprongen beiden te gelijk in het snel zakkende midden, en niet zoodra hadden zij de tarwe aangeraakt, of zij gingen er mede naar onder, en begon de tarwe hen zoo snel te overstelpen, dat zij er niet meer uit konden komen.— Een kleiner knaap, die er bij stond begon te schreeuwen, en in een oogenblik sprong er een werkman in om hen te redden, doch zij gingen zoo snel naar beneden en hij met hen, dat hij met de grootste moeite om den kant van het bergbok te vatten, er zelf uit kwam, en hij liep om den stroom der tarwe af te sluiten, hetgeen het werk van een oogenblik was. Er werd nu gerucht gemaakt, en al het werkvolk schoot toe om hen te helpen, maar zij waren onder de tarwe getrokken, en na ongeveer 15 minuten van de sterkste inspanning, werden zij er uitgehaald, doch niet voor het leven was uitgebluscht. — Zij stonden regt overeind, de handen langs de zijden en de hoofden op. — Het waren twee lieve knapen van waardige ouders, die hun plotselijk verlies allergrievendst gevoelen.

DE IJSBRON IN VERMONT. — Vermont trekt tegenwoordig niet alleen door zijne goudmijnen de aandacht tot zich, maar een ander, veel merkwaardiger voorwerp is de ijsbron bij Brandon. Deze ligt in de zwakke helling eens heuvels, die aan de eene zijde steil oploopt en aan de andere als het ware eene vlakte vormt. De grond heeft eenen zandigen en vasten, ja, bijna hard geperston aard. De omstreek levert marmer in overvloed.

Eenigen tijd geleden begon de heer Trobley aldaar eene bron te graven. Ter diepte van twintig voet vond hij, zonder bij de uitgraving iets ongewoons in de natuur des gronds ontdekt te hebben, dat hij op bevroren bodem geraakte. Hij groef nog vijftien voet dieper in de bevrorene aarde, en stiet eindelijk op water, dat, naauwelijks een half uur aan de lucht blootgesteld, zoo sterk toevroor, dat men er, zonder het te breken, ongehinderd over gaan kon. Het water mogt toen eene diepte van zes voet hebben en deszelfs oppervlakte ongeveer 41 voet van die des heuvels verwijderd zijn, geweest. Telkens als er water gehaald werd, moest er iemand in de diepte nederdalen, om eerst de dikke ijskorst in te slaan. Op den weg van de bron naar huis, bevriest het water in de kuipen, zoodat men, te huis komende, het eerst door warmte moet laten droogen, eer het gedronken kan worden. Toen wij in den loop der vorige maand de bron bezochten, vonden wij, niettegenstaande de groote hitte, de wanden derzelve met eene ijskorst bedekt, die ten minste acht duim dik was, doch zich niet boven de oppervlakte des waters verhief, terwijl de ongeveer zes of zeven voet boven het water uitstekende ijskorst aanmerkelijk dunner was. Het water is helder, buitengewoon koud, smakelijk en niet bijzonder hard.—Daar de bovengemelde daadzaken nu vast en zeker waar zijn, is de vraag, hoe dit verschijnsel kan verklaard worden? De oorzaak daarvan ligt zonder twijfel in de eigendommelijke gesteldheid des bodems. Zou het ook door eene verbinding van zout en chloorkalk ontstaan? Wij weten anders niets, wat zulk een resultaat zou kunnen voortbrengen. Doch als het water werkelijk smakelijk en niet bitter is, dan is ook dit niet waarschijnlijk. Bevatte het werkelijk chloorkalk en zout, dan moest het, daar de chloorkalk buitengewoon gemakkelijk wordt opgelost, in eenen beduidenden graad bitter smaken en hard zijn.

Gelijk wij hooren, zal Dr. Jackson deze merkwaardige bron onderzoeken en bij de aanstaande zitting der "amerikaansche vereeniging tot bevordering der wetenschappen" van den uitslag zijns onderzoeks berigt geven.—*Spr. Rep.*

HET VERSTEENDE LIJK.—Ongeveer dertig jaren geleden, zegt de Freeport, Ills. *Journal*, stierf de moeder van John W. Rogers, die tegenwoordig in Davis County woont en werd in het stadje Kent de zelfde County begraven. Verleden week nu wilden de kinderen de overblijfselen hunner moeder laten opgraven en naar 't NorsK erkhof brengen; wat was echter hunne verbazing, dezelve volkomen behouden te vinden? Haar ligchaam was eene solide versteening, trek voor trek het geliefde gezigt van verledene dagen en hare handen zoo vol en schoon in elkander gelegd, als of de polsen des levens haar nog in de vingertoppen klopten. Wat mogen bij het gezigt van dit versteende beeld de gewaarwordingen der kinderen wel geweest zijn? Doch wie zou die kunnen beschrijven?

EEN REUSENSTOOMSCHIP VOORGENOMEN. — Kapitein RANDALL, van Philadelphia, heeft voorgenomen, bij inschrijving, eene stoomboot van vierhonderd voet lengte, en acht en veertig voet breedte, te bouwen, met plaatsen voor 3,000 passagiers, en 3000 ton vracht. Het schip zal ijzeren overhoeksche banden om den romp heen hebben, en door ijzer verbonden zijn binnen de beplanking en ijzeren verschansingen, verdeelende het schip in zeven afdeelingen.

Het voortstuwende vermogen zal bestaan uit twee machines van 3,500 paardenkracht, en twee stel raderen hebben. Het schip zal slechts dertien voet diep gaan, en de ontwerper gelooft, dat een naar dit plan gemaakt schip, den Oceaan in zeven dagen zou oversteken. De kosten worden begroot op $500,000. De *Ledger* zegt dat kapitein RANDALL eene groote ondervinding van stoomschepen heeft, beiden op de meren en in Californie.

ZONDERLINGE ZIEKTE.—Een jong mensch, Orene Deeds, woonachtig ongeveer twee mijlen ten Zuiden van deze plaats, kwam gisteren in de stad, en begaf zich naar Dr. Z. M. Landsdown, en zeide dezen, dat hij een geweldig gegons en geraas in zijn hoofd had bespeurd, vergezeld van eene hevige pijn. De zetel der kwaal, waarover hij klaagde, scheen in zijn regter oor te zijn. Hij zeide, dat hij eerst den vorigen nacht door de ziekte was aangetast, en dat die al zoo was toegenomen, zoodat dezelve, toen hij den doctor bezocht, bijna niet was uit te staan. Doctor Landsdown ging terstond aan het verwijderen van het oor, en deed onderzoek naar de oorzaak, waarop hij een aantal witte wormpjes ontdekte, ongeveer een achtste duim lang, (kegelvormig), die met groote snelheid in de opening heen en weder kropen. Hij bragt een instrument in het oor, en na eene nog al lange inspanning, gelukte het hem er twee en negentig dezer wormen uit te halen, die eene volslagene verligting gaven, en de jonge mensch ging naar huis, bevrijd van het pijnlijke en onaangename geraas, waarover hij klaagde.

Dr. Landsdown berigt ons, dat dit het eerste geval is van dien aard, dat hem ooit in zijne praktijk is voorgekomen, en dat hij nooit iets dergelijks in de boeken gevonden heeft.—*Greenville* (*O.*) *Journal.*

ONGEHOORDE GRUWELEN. — In de omstreken van Princeton, Ky., werd deser dagen eene ontzettende gruwelijkheid gepleegd. Eenigen tijd geleden werd er in de nabijheid van Princeton een moord begaan, en men vermoedde algemeen, dat die den van Jesse Williams, op aansporing, van dezen William, deszelven bedreven had. Voor het geregt kon de bragt wegens ontoereikende bewijzen niet worden staande gehouden, maar twee andere zonen van Williams, jongens, zeiden echter, dat de aangeklaagde schuldig [illegible] de daad op aansporing van Williams gepleegd had. Jesse en zijn zoon James grepen nu de beide knapen, bragten hen op een verwijderd stuk lands, bonden hunne voeten bij een, maakten die aan een boom vast, openden er eenen en [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] stuk lands rond, waarop zij zich verwijderden. De eene knaap kwam weder bij, ging 2—3 mijlen ver en werd op den 21sten, vreeselijk ontvleescht, door meerdere burgers van Princeton gevonden. Zijne genezing is zeer twijfelachtig. Men zocht naar den anderen jongen, doch vond hem niet. De bevolking der plaats is in eene vreeselijke opgewondenheid, en de grootste waarschijnlijkheid is voorhanden, dat de familie Williams zal gelyncht worden, daar het volk overtuigd is, dat de justitie dezelve niet bestrafen zal. Deze familie heeft in de laatste jaren elke mogelijke misdaad gepleegd, van diefstal af tot moord toe. Het is slechts te wenschen, dat onder zulke omstandigheden het volk zelf justitie uitoefent.—*Louisville Anzeiger.*

NAPOLEONS VOORNEMENS.

Niemand schijnt de wezenlijke plannen van Napoleon te verstaan. Het Engelsche volk voornamelijk zit thans niet alleen in de war, maar verwacht klaarblijkelijk den eenen of anderen plotselijken slag van den Franschen Keizer. De Hamilton (C. W.) *Spectator* deelt de volgende uittreksels mede van eenen particulieren brief van eenen heer in Engeland:

"Het volk heeft niet veel vertrouwen op den vrede, en ik vrees dat wij veel ergere onlusten in Europa kunnen te gemoet zien. De volgende geest zal waarschijnlijk omwentelingsgezind zijn. Het is vreemd, dat zoodanige mannen als de graaf Cavour, Kossuth en Garibaldi zoo door Louis Napoleon zouden zijn bedrogen. De graaf Cavour heeft terstond zijn ministersambt nedergelegd; men zegt dat Garibaldi zijne wapenen niet wil nederleggen, en zonder twijfel zal Kossuth ook zorg baren. Ik denk dat er niet aan kan getwijfeld worden, dat het *het geheime plan van Napoleon is, het gouvernement van den Paus geheel ondragelijk te maken, en dat hij dan tot het volk en de geestelijkheid der pauselijke kerk zal zeggen, "kies uw eigen hoofd,"* en natuurlijk hij zal de man zijn."

Om hier gewigt bij te zetten, zegt de schrijver van den brief, waaruit wij aanhalen:

"Er is onlangs door M. About een zeer treffend boek in het licht gegeven: *La Question Romaine.* Hij is een zeer bekwaam man, en werd door Louis Napoleon naar Rome gezonden, die, dus verstaat men, elken regel van het boek corrigeerde. Hij bewijst de zwakheid van het Romeinsche gouvernement, en stelt zijnen bewijsgrond aldus voor:—

Het hoofd der Engelsche kerk is de koningin in Engeland; het hoofd der Grieksche kerk is de keizer te St. Petersburgh: en het moet geheel duidelijk zijn, dat het hoofd der westelijke kerk te Parijs moest zijn."

Zuur en bedorvene spijsvertering.

☞ *"Ik kan alles eten, sedert ik uw Hollandsch Bitter inneem,"* is eene aanmerking, die menigmaal tegen ons gedaan wordt.

Tot personen, die met het zuur, met eene bedorvene spijsvertering of met eenige ongeregeldheid der maag gekweld zijn, willen wij slechts zeggen, *beproef het.* Deszelfs wereldwijde roem is geregtigd, enkel door de wonderbare genezingen, die het bewerkt heeft. Als het voor slechte spijsvertering, geelzucht, leverziekte, allerlei zwakte, hardlijvigheid en aanbeijen gebruikt wordt, moet het in kleine giften worden ingenomen—Namelijk eene halve theelepel geregeld driemaal daags, voor het eten.

☞ In Lombardije is door het Sardinische gouvernement bepaald dat alle burgers, sonder onderscheid van godsdienst, gelijk voor de wet zullen zijn en gelijkelijk genot van alle burgerlijke en politieke regten zullen hebben, even als in het koningrijk Sardinie reeds lang het geval is.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

NEW ALBANY, Ind., 1 Aug. Zaturdag nacht werd er eene poging gedaan, om den van Albany komenden trein, op den New Albany en Salem spoorweg van het spoor te werpen. Ongeveer eene mijl van Campleburg af waren ter lengte van eene mijl vier belemmeringen op het spoor vast gemaakt. Gelukkig werden zij nog bij tijds ontdekt, om de locomotief te doen stil staan.

CINCINNATI, 3 Aug. Wij vernamen gisteren, dat er verleden Maandag bij de stembus te Blue Lick, Ky., tusschen twee jonge lieden, Wm. Abbott en Delaney, twist ontstond; aan welke hunne vaders deel namen. De oude Delaney sloeg den ouden Abbott met een stuk lood, waardoor de jonge Abbott zoo in woede geraakte, dat hij den ouden Delaney een groot bowiemes tweemaal door de borst stiet, zoodat de punt er aan den rug uitkwam. De oude Delaney stierf oogenblikkelijk. Terwijl hij in de laatste doodsstuipen lag, ontrukte de oude Abbott zijnen zoon het van bloed druipende mes, en sneed en hakte daarmede het gezigt van den stervenden zoo lang, tot het lijk op geen menschelijk ligchaam meer geleek. Volgens het berigt van eenen ooggetuige moet het lijk letterlijk aan flarden zijn geweest.

J. O. Pennoyer, Conducteur op den Louisville en Frankfort spoorweg, die gisteren hier was, deelde ons mede, dat hij op den stemdag, toen hij door Forks kwam, eenen grooten volksoploop gezien en vernomen had, dat twee mannen, en wel een gevaarlijk, doorschoten waren.

Verscheidene stemplaatsen in Kentucky waren de schouwplaats van vechtpartijen, moord-, steek- en schiet- gevallen, daar de opgewondenheid bij deze stemming buitengewoon sterk was.—*Volksfr.*

NEW ORLEANS, 5 Aug. De stoomschepen *Uncle Sam* en *Golden Age* verlieten San Francisco op den 20sten ll. Het eerste had 1,906,000 in goud in en 700 passagiers.

Er was geen nieuws van belang te San Francisco. Handel slap, marktprijzen dalende.

WASHINGTON, 5 Aug. Het Indiaansche Bureau heeft het officieele berigt ontvangen, dat de Indianen van Nieuw Mexico sterke teekenen van vijandschap gaven. Een der Ver. Staten onderlandmeters is door eene bende stroopende Apaches genoodzaakt geworden, zijne meting op te geven.

ALBANY, 6 Aug. Mr. Carolemon, een Spanjaard uit het Zuiden, werd gisteren avond, op de stoomboot landingsplaats, van $1,000 beroofd. Hij kwam alhier op de stoomboot Armenia aan, in gezelschap van eenige vrouwen, op weg naar Saratoga Springs. Onder weg op de rivier maakte hij kennis met eenen passagier, eenen Franschman, die hem verhaalde, dat hij belangen uit dit land was uitgezonden, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] leest was er nog geen spoor van den vermisten Franschman gevonden. Het gestolen geld bestond uit zeven $100 banknoten, en de rest in $5's en $10's op de Bank van New York.—*Journal.*

LEAVENWORTH, Kansas, 8 Aug. De *Times* zegt, dat tijdens de vorige week een Comité van waakzaamheid werd opgerigt, ten einde uitgebreide benden paardendieven, [illegible], die dat territoir verpesten, op te breken. Een of twee slagtoffers hadden de doodstraf moeten ondergaan, en anderen werden gestraft, tot dat zij hunne misdaden hadden beleden en hunne [illegible] hadden bekend gemaakt.

Het Comité ging uit een, na genoegzame berigten te hebben ingewonnen, om de vernieling der verschillende benden te bewerkstelligen.

[illegible], 9 Aug. Een partikulier schrijven aan de *Bulletin* zegt, dat de overland expres van Denver City met berigten tot den 29sten, heden nacht te Leavenworth is aangekomen. Er heerscht eene groote [illegible] ten gevolge van de ontdekking van rijke goudgravingen, nabij de bronnen van de Colorado. Honderden trokken er dagelijks heen.

WASHINGTON, D. C., 8 Aug. Het volgende berigt werd gegeven op gezag van den Ver. St. Marshal Blackburn:

Eene lading van 500 Afrikanen is op de Florida kust, nabij Tijrna ontscheept. Zoodra de ontscheping had plaats gehad, werd het schip verbrand.

LA CROSSE, Wis., 10 Aug. Gisteren namiddag was Wm. Dennison, een onzer voornaamste burgers in Mormon Coolie, 12 mijlen van deze stad af, aan het [illegible] visschen, toen zij werden aangevallen door een aantal Duitschers, en Dennison is zoo erg bezeerd, dat hij er waarschijnlijk niet van zal opkomen, daar zijne hersenpan met de kolf van een vogelroer ingeslagen, en hij nog op andere wijze gekwetst was.) Zijn vriend ontving eene wond, met een mes, in den arm, doch is niet gevaarlijk bezeerd. Er heerscht eene groote opgewondenheid onder onze burgers, en als Dennison's lijk in de stad wordt gebragt, zal dit leiden tot het lynchen der schuldigen, die zich nu in de gevangenis bevinden, drie duitsche mannen en twee vrouwen. Het is de beestachtigste daad, die ooit in deze nabuurschap bedreven is. De moeijelijkheid kwam van de Duitschers, die het regt om in de nabuurschap te visschen betwistten.

NEW YORK, 8 Aug. Donderdag avond, omstreeks 9 uren, ontving de policiebeambte Connell berigt, dat een jongen eene hoeveelheid valsche banknoten had gevonden, in pakjes van $1000, ten bedrage van $6,400.—De jongen zegt, dat hij dezelven met eenen anderen jongen in den kolenkelder van het huis, waar hij woonde, gevonden had, en ze aan zijne moeder had gegeven. Mr. Christian Dwingils, die onmiddelijk boven den kelder woont, werd door de policie op vermoeden gearresteerd.

De banknoten luiden te zijn op de Oneida County Bank van Utica, N. Y., en zijn hoofdzakelijk van $10.

— 10 Aug. Zaturdag avond arresteerde de policie twee mannen, genaamd, Potter en Clarke, in het huis waar onlangs ongeveer $6000 in valsch geld gevonden werden. Tijdens het arrest, ontving de policie $15,000 in valsche banknoten en een toestel om banknoten te veranderen, met eene groote hoeveelheid banknoten papier, en zes en dertig platen, om valsche banknoten te drukken.

ST. LOUIS, 10 Aug. Gisteren werd hier een der valsche wissels op de Onder-Schatkist ontvangen. Hij is een echten nagemaakt, bewonderenswaardig goed uitgevoerd en kan zeer ligt iemand misleiden. De gereedschappen en materialen, die door den V. S. Marshal in beslag zijn genomen, werden in de kerk en in het tienden kantoor van Brigham Young gevonden. De gearresteerden worden gezegd Mormonen van hoogen rang te zijn. Men vernoemt, dat de opbrengst van dat werk moest dienen, om het welzijn der kerk te vermeerderen.

CORRESPONDENTIE.

Aan onzen Agent te Grand Haven, Mich.—Daar al de Nieuwsbladen voor uwe plaats tezamen in "een" pakje verzonden worden, kan de schuld niet anders dan aan het postkantoor liggen, als J. K. P. de zijne eene week te laat ontvangt.

Mr. J. C. te Milwaukee.—Betaal gerust aan onzen Agent.

WAARNEMINGEN.

Te SHEBOYGAN,

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

Augustus	Fahrenheit
Dingsdag 9	69
Woensdag 10	69
Donderdag 11	65
Vrijdag 12	63
Zaturdag 13	63
ZONDAG 14	64
Maandag 15	65

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

Augustus	Fahrenheit
Dingsdag 9	89
Woensdag 10	81
Donderdag 11	74
Vrijdag 12	75
Zaturdag 13	75
ZONDAG 14	74
Maandag 15	75

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

Augustus	Fahrenheit
Dingsdag 9	75
Woensdag 10	75
Donderdag 11	72
Vrijdag 12	68
Zaturdag 13	75
ZONDAG 14	75
Maandag 15	79

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BACON & STRANGERS.

SHEBOYGAN, Wis., den 18den Junij 1859.

blanke Winter Tarwe,	₩ bushel	$ 0,90	@ 1,00
Roode W. en Z. Tarwe,	"	0,75	@ 0,00
Rogge,	"	0,60	@ 0,65
Gerst	"	0,60	@ 0,75
Haver	"	0,30	@ 0,35
Ind. Koren,	"	0,50	@ 0,60
[illegible]	"	0,29	@ 0,59
Witte Boonen,	"	0,70	@ 0,85
Erwten,	"	0,70	@ 0,80
Aardappelen,	"	0,65	@ 0,75
Gras Zaad,	"	1,25	@ 1,50
Droege Appels	"	2,75	@ 0,00
Groene Appels,	₩ barrel	0,00	@ 0,00
Spek [mess]	"	0,00	@ 0,00
Zout,	"	1,45	@ 1,50
Wit Visch,	"	3,00	@ 0,00
[illegible] Tarwe meel	"	6,25	@ 6,50
[illegible] extra fijn kwaliteit	"	5,75	@ 6,00
[illegible] super fijn	"	2,75	@ 3,00
[illegible] meel	"	3,00	@ 0,00
[illegible]	100 lbs.	0,00	@ 1,50
Ind. Korenmeel,	"	1,80	@ 2,00
Vleesch,	"	2,00	@ 7,00
Spek	"	8,00	@ 10,00
[illegible]	"	0,08	@ 0,09
[illegible]	"	0,00	@ 0,10
[illegible]	"	0,00	@ 0,00
[illegible]	"	0,07	@ 0,00
Eijeren	per dozijn	0,08	@ 0,00
[illegible]	"	8,00	@ 10,00
[illegible]	"	1,25	@ 1,50

Advertentien.

[illegible]

ROCK MILL.

De koren molen,

ROCK MILL

genaamd, te

Sheboygan Falls

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem verkrijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders."

1 Aug. 1859.

Let wel!

Aan de Hollanders in de stad en County Sheboygan word bekend gemaakt, dat

alle soorten van kruideniers- en ellenwaren

het goedkoopste en beste in

GEO. END'S

Winkel in de Center straat te Sheboygan

te koop zijn, en dat zij zich van eene goede bediening kunnen verzekerd houden.

Het beroemde

Koffijextract van Fr. Felix

is hier voor verminderde prijzen te bekomen. 482-3m

Hamburgsch-Amerikaansche

PAKKETVAART - ACTIEN - CO.

POST-STOOMSCHIPVAART

tusschen

New-York & Hamburg.

via Southampton,

door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoombooten.

Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann
Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen.
Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.
Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.
Teutonia, 2400 Ton.

Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den

1sten en 15den van elke maand

van New-York en Hamburg, via Southampton geexpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar

Hamburg, Havre, Londen en Southampton

tegen de volgende prijzen:

Eerste Kajuit	$ 1,00
Tweede Kajuit	55
Tusschendek	35

Van Hamburg naar New-York.

1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.

☞ Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgens ten 9 ure aan.

☞ Brieven naar Duitschland zijn "PER HAMBURG STEAMER" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE

REGTSTREEKSCHE

PAKKETVAART,

tusschen

Hamburg & N. York,

door mittel der voordeelig bekende Clipper-Schepen

Donau,	Weser,
Main,	Neckar,
Oder,	Deutschland,
Elbe,	N.-Amerika.

☞ Wegens passage wende men zich aan

C. B. Richard & Boas,

Algemeene passage-agenten.
151 Broadway, New-York.

John Sully

is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne kalanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.

Ga niet naar

PIKE'S PEAK!

Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en

met Sully zaken te doen.

OORLOG in Europa

zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, wordt het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen [illegible].

JOHN SULLY

[illegible] Pike's Peak te gaan, en [illegible]

SULLY [illegible]

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,

April 13 tf Sheboygan, Wis.

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

ZIEKTE DER NIEREN.

LEVER ONGESTELDHEID,

ALLERLEI ZWAKHEID,

KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.—Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en, in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid,* en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken,* in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest;—iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men, in die *tijdperken,* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van *verligting* te zullen vinden *van de misselijkheid* en *herstelling van de kracht;* met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken; van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet,* welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch, zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen. En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal.—Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij belooven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het geheel verkocht, voor een Dollar de flesch.—Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co.,

eenige eigenaars,
Pittsburgh, Pa.

Is te bekomen bij:

SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, Wis.
J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukee, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane, N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque, Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport. McKinney & Ranney, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. P. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

HEETE & KOUDE KOORTS,

aan welke, over een groot gedeelte van den aardbol, de menschen lijden, is het gevolg van eene ziekelijke werking in het gestel, voortgebragt door eene giftige smetstof van plantaardige ontbinding. Deze uitwaseming wordt geboren uit de werking van zonnehitte op vochtigen grond, en stijgt met de waterdampen uit denzelven op. Terwijl de zon beneden den gezigteinder is, houden deze dampen zich nabij de oppervlakte der aarde op de giftstof wordt met dezelven, door de longen, in het bloed opgenomen. Daar werkt zij als een prikkelend vergift op de ingewanden en afscheidende organen van het ligchaam. De lever wordt stijf en laat af van niet alleen deze giftstof, maar ook de gal, uit het bloed af te scheiden. Beiden, de giftstof en de gal, hoopen zich in den bloedsomloop op, en brengen hevige wanorden in het gestel te weeg. De milt, de nieren en de maag sympathiseren met de lever, en raken ook van haar stel. Eindelijk dringt het instinct van ons organismus, als het ware eene poging doende om de schadelijke vermenging uit te drijven, al het bloed van het ligchaam in de inwendige afscheidende deelen te zamen, om deze te dwingen dezelve uit te werpen. Het bloed verlaat de oppervlakte, en snelt met een ophoopend geweld naar de centrale organen. Dit is de *huiverigheid.* Doch dit mislukt. Dan volgt de *koorts,* in welke het bloed de centrale organen verlaat en naar de oppervlakte snelt, als het ware eene andere poging doende, om het prikkelend vergift door het andere groote afscheidendedeel—de huid—uit te drijven. Ook dit mislukt, en het gestel laat uitgeput de poging varen, en wacht op het herstel der krachten, om op eenen anderen dag de wanhopige poging te herhalen. Dit zijn de aanvallen of paroxysmen van HEETE EN KOUDE KOORTS. Zoodanige wanorde van het gestel zal natuurlijk de gezondheid ondermijnen, als dezelve niet wordt weggenomen.

Wij hebben getracht een tegengift te vinden, en hebben het gevonden,

Ayers Koortsmiddel,

dat de boosaardige giftstof in het bloed neutraliseert, en de lever prikkelt, om het uit het ligchaam te drijven. Gelijk het moest, *geneest* het deze droevige ongesteldheid met volkomene zekerheid. En het doet meer, of liever doet wat van meer dienst is voor hen, die aan deze besmetting onderhevig zijn. Als het bij tijds wordt ingenomen, verwijdert het hetzelve uit het gestel zoodra het opgeslorpt is, en houdt dus hen, die het gebruiken, vrij van deszelfs aanvallen, houdt het gestel gezond of schoon aan de ziekte blootgesteld. Bij gevolg geneest het niet alleen, maar behoedt tegen de groote verscheidenheid van ongesteldheden, die door dezen boosaardigen invloed worden voortgebragt, zoo als tusschenpoozende koorts, rilkoorts, sluipkoorts, periodieke hoofdpijn, of galachtige hoofdpijn, galkoorts, zenuwpijn, Rheumatismus, jicht, blindheid, tandpijn, oorpijn, zinkings, aamborstigheid, hartkloppingen, pijnlijke aandoeningen der milt, vrijsterziekte, koliek, verlamming, en pijnlijke aandoeningen van maag en darmen, alle welke, als zij hieruit voortkomen, bevonden zullen worden meer of min een tusschenpoozend karakter aan te nemen. Dit "KOORTSMIDDEL" neemt de oorzaak dezer ongeregeldheden weg, en geneest de ziekte.

Dit volbrengt het, door de afscheidende organen aan te zetten, tot de uitdrijving van de giftstof uit het gestel; en deze organen worden trapsgewijze aan gewoon gemaakt, dezen hunnen pligt uit eigen beweging te doen. Daaruit vloeit voort wat men *acclimatisering* noemt. De tijd kan hetzelfde doel bereiken, maar dikwijls is het leven niet lang genoeg, of wordt in de poging opgeofferd, terwijl dit "KOORTSMIDDEL" het in eens doet, en met veiligheid. Wij hebben groote reden om te gelooven, dat dit een zekerder, zoo wel als een veiliger middel is voor de gansche klasse van ziekten, die door miasmatische besmetting veroorzaakt zijn, dan eenig ander, dat ontdekt is; en het heeft nog een ander voordeel voor het publiek, en wel, dat het even goedkoop is als goed.

BEREID DOOR

DR. J. C. AYER EN CO.

LOWELL, MASS.

PRIJS EEN DOLLAR DE FLESCH.

Ayers Cherry Pectoral

heeft zich zulk eenen naam verworven, wat betreft het genezen van allerhande Keel- en Long Ziekten, dat het geheel onnoodig is, overal waar het gebruikt wordt, de bewijzen op te tellen van deszelfs deugden. Daar het door deze gansche streek lang gebruikt is, behoeven wij niet meer te doen, dan het volk te verzekeren, dat deszelfs goede naam zoo goed als ooit wordt gehandhaafd, en dat men er zich op verlaten kan, dat het voor hunne redding alles zal doen, wat men ooit bevonden heeft dat het doet.

1859. Nieuwe voorraad van Goederen. 1859

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,

Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

CATHARTIC PILLS

VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aanbijen;
Voor klierziekte;
Voor daaruit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten in te nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25 cts. de doos: zes dozen: $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven *voor niet* almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven: ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginsellooze kooplieden met andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's* middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebbben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.

Bereid door

Dr. J. C. Ayer & Co.,

LOWELL, Mass.

Allegeneesmiddelen zijn te koop bij

W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth.
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kasch & Steavens, Greenbush.
J. Heukelmen Wolters, Pella, Iowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drogisten.

Jos. Baker & Co.

hebben altijd voor handen eene uitgezochte partij paarden, die ten hoogste geschikt zijn voor werk- of voor pleizier-paarden. Zij bieden dezelven tegen zeer lage prijzen te koop aan en noodigen hunne hollandsche vrienden uit, hunnen voorraad te komen bezien.

Sheboygan, den 21sten Julij 1858. 437tf.

ALLERBESTE

TARWE

en

ROGGEBLOEM &c.

TE KOOP,

in den

EVERGREEN CITY

MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.

384tf. V. E. Young, agent.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, Maart, 1858. p8tf

D. M. HANSCOM,

KRUIDENIERSWAREN

en

Mondbehoeften,

in het groot en klein.

De eerste deur naast de Bank of Sheboygan,

in

PENNSYLVANIA AVENUE,

SHEBOYGAN. WISCONSIN

O. P. H. Zahn. Henry Hospers

ZAHN en HOSPERS.

Zijn gereed om te koopen, verkoopen of informatien te geven, met betrekking tot loten, farms, prairie en bosch landen in Central Iowa en bijzonder in de omstreken van Pella.—Als ook tot het huren en verhuren van farms en huizen in de Hollandsche Kolonie Pella en in het algemeen in Marion County, Iowa.

Bijzondere aandacht zal gegeven worden aan het invorderen van gelden, het betalen van belastingen, het afdoen van Hypotheken, het nazien van bewijzen van eigendom, het adsisteren van voogden en executeuren in het beheeren van nalatenschappen, het aanvragen en veranderen van wegen, het opmaken van stukken van Notarielen aard, zoo wel voor de Vereenigde Staten als Nederland enz. enz.

PELLA, Iowa
den 19den Junij 1858. 480tf.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS,

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa,

drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

LANDERIJEN,

het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan. Wisconsin

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS,

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Deze nemen alle regtzaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester.
James Wilson, Esq., 169 Broadway, N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John C. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.

☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.

Sheboygan, 5 April, 1858.

Telkens als zij naar hem zag, vond zij zijne scherpe oogen op haar gevestigd. Zij wantrouwde zijne goede trouw, en vreesde zich aan de hulpeloosheid van den slaap over te geven, opdat hij geen gebruik van haren toestand maken en haar verscheuren zou. Zij was geneigd om hem voor eenen tweeden Vantassle te houden, maar den zachtmoedigsten en besten der twee.

De schuine stralen der zon hadden de schaduwen van den nacht verdreven, voor de magnetische band des slaaps hare oogleden met hare droomerige betoovering had aangeroerd. Dat hare rust ongestoord zou zijn, was niet te verwachten. De Tories, de aanval, Laurelwood in vlammen, het moeras, Vantassle, en eindelijk Saul en Ismael, vlogen haar onophoudelijk, en in afwisselend verband door het hoofd. Doch zoo groot was hare ligchamelijke uitputting, dat de zon de middagslijn reeds gepasseerd was, en naar de westelijke helft des hemels nederdaalde, toen zij ontwaakte. Hare eerste gedachte was, dat zij zich te Laurelwood bevond; doch een enkele blik verdreef deze misleiding. In de deur, juist waar zij hem het laatst had gezien, zat Ismael, met zijne grimmige oogen op haar gevestigd. Zij stond op, door eene vrees bekropen, die zij niet vermogt af te schudden. Zij ging in de woning rond, en hier bragt hij niets tegen in; doch toen zij de deur naderde, gaf hij haar ondubbelzinnig te kennen, dat zij er niet door mogt. Zij beproefde hem te overreden, noemde hem op eenen vriendelijken [illegible]

niet een artikel voedsel. Dit was echter eene groote teleurstelling, want zij twijfelde er niet aan, of Saul zou terugkeeren.

Na haren dorst met een genot gelescht te hebben, dat zij nog nooit ondervonden had, rigtte zij nog eenmaal hare aandacht op haren bewaker, die aanmerkelijk van zijnen post afging en toestond dat zij hare vorige plaats aan de deur weder innam; als zij echter verder dan die grenslijn ging, jaagde hij haar met een dreigend gehuil terug. Het overige van den dag ging voorbij in het wachten op Sauls terugkomst. De avond kwam — de middernacht — de morgen — doch *hij* kwam niet. Door het waken uitgeput en door de verveling afgemat, viel Jessie op nieuw in slaap. Omstreeks den middag ontwakende, was de onvermoeibare Ismael nog op zijnen post, even waakzaam als ooit. Jessie hield nu wel zoo veel van eenen beschermer als eene jonge jufvrouw slechts kon; doch in het tegenwoordige geval gevoelde zij zich *te veel* beschermd. Zij liep klaarblijkelijk gevaar, dat Ismael haar daar zou houden, tot zij van den honger omkwam, als de komst zijns meesters dit niet voorkwam. Misschien, dus redeneerde zij, is hij in de eene of andere woeste ontmoeting gesneuveld, en Ismael zal te vergeefs naar zijne terugkomst wachten.

Zij was flaauw van den honger, en hoopte dat de wolf het oppassen moede worden en haar loslaten zou; doch hij had dit doel niet, en behield zijne stelling met onwankelbare trouw. De nacht naderde, en Jessie [illegible]

Indiaansche hut bijeen komende, maakten den grondslag der woning uit. Tusschen dezelven was de digtgroeijende laurier geweven, zoodat de opene plaatsen daardoor gestopt werden. De welige wijngaardranken waren vervolgens in velerlei bogten over dit vreemdsoortige gebouw geleid.—Men zal bespeuren, dat Saul van het moeras een levend plantenhuis had, dat elken dag digter en steviger werd. Om het doorregenen te beletten waren er stukken boomschors over het gewelfde dak verspreid; doch zoo vernuftig, dat zij geheel door de overvloedige bladeren verborgen werden. Sauls botanische woning had men lang kunnen zoeken, zonder dezelve te vinden. De plek, dit bespeurde zij, scheen ontoegankelijk. Hoe Saul haar daarheen had gedragen was een geheim. Uit de naauwe deur, in welke zij zat, ziende, kon zij slechts een zwarte doolhof van knoestig en ondoordringbaar houtgewas ontdekken.

Saul, den vogel gebraden hebbende, legde de beste gedeelten daarvan op een stuk schors en plaatste het voor Jessie. Lang vasten had haren eetlust gescherpt, en in plaats van flaauw te vallen en te snikken, op de wijze der heldinnen van oude romanen, tastte zij ijverig toe, gelijk een verstandig meisje; want zelfs de schoonste meisjes kunnen niet van de lucht leven, maar hebben stevig voedsel noodig, om die evenredigheid van ligchaamsdeelen te bewaren, die haar beminnelijk maakt.

Onderwijl sprak haar gastheer niet. [illegible]

Jessie hoorde een geritsel achter zich, en oogenblikkelijk sprong er een groot beest, over haar hoofd heen, de woning uit. Het was den wolf. Jessie gilde van angst, elk oogenblik verwachtende, dat hij haar zou aanvallen; doch tot hare verbazing sloeg hij geen acht op haar; hij liep naar Saul en zette zijne twee groote voorpooten op Sauls schouders, en staarde hem grimmig aan. Niet geheel van hare veiligheid zeker, bleef Jessie sidderen.

"Ismael," zeide Saul, het dier over den borsteligen kop strijkende, "wij hebben veel werks te doen; en er is geene rust voor hen, die werk te doen hebben. Wij komen goed bij elkander. Gij zijt mijn vriend en ik heb u lief, Ismael. Ik heb geloopen, geloopen, sedert ik u verlaten heb; en daar zijn er eenigen, die nooit meer loopen zullen. Tanden hebben wij, en zij, die van bloed houden, zullen ze voelen. Wij hebben klaauwen ook, en zijn sterk om onze prooi te verscheuren."

Jessie aanschouwde dit tooneel en hoorde deze vreemde aanspraak met ongeveinsde verbazing. Wat voor eene soort van wezen was dit, dat wilde dieren kon temmen, en eenen wolf tot zijnen huisgenoot maken? Zij voelde zich door vrees voor hem bekruipen.

"Ismael, deze gast [illegible] haar dat gij haar geen kwaad zult doen."

"Neen, neen!" riep Jessie. "Laat hem niet bij mij komen. Het [illegible] doet mij sidderen en beven!"

Ismael ging naar Jessie, [illegible]

[illegible]

"Ismael! Ismael!"

Mengelwerk.

(*Ingezonden.*)

ZOË.

Een verhaal van New Orleans.

VERVOLG.

De jongeling vond zijne kamer altijd goed in orde, en, nu en dan, ontdekte hij iets nieuws, hetgeen tot zijn gemak was bijgedragen. Hij vergiste zich niet in den oorsprong van deze vriendelijke oplettendheid, en Zoë vermaakte zich meer in het lezen der weinige boeken, die hij haar leende. — Zij schepte genoegen in zijne belangrijke gesprekken, en veel meer in de stille, doch veel beteekenende glimlachjes, welke in zijne zachte oogen glinsterden, en zijn bleek gelaat, uit dankbaarheid voor hare kleine vriendelijke diensten, versierden. — De jongeling had de gewoonte van veel, en voornamelijk in de lange nachtelijke uren te schrijven, en Zoë staarde somtijds verbaasd op de geschrevene vellen, welke zijne tafel bedekte. — *Zij* had eene sterke begeerte om te weten, wat hij schreef, en dikwijls had zij besloten hem zulks te vragen, want zij wist, dat hij niet verstoord op haar kon wezen, doch de woorden waren nimmer over hare lippen gekomen, en alles wat zij wist, was, dat een gedeelte, hetgeen hij altijd achter het slot hield, als hij uit ging, gedichten schenen te zijn; want de regels waren niet geheel uitgeschreven, maar hadden altijd eene onbeschrevene plaats aan de linkerzijde van het papier, en het scheen zeer zorgvuldig geschreven te zijn, terwijl veel van het andere doorgeschrapt en weder overgeschreven was. — Van het andere nam hij dikwijls met zich, en bragt daarvan weder terug.

Maar deze jongeling, toen hij *Zoë* zoo onverhoeds in de deur verliet, en snel, met eene rol papier onder zijnen arm, heen ging, bevond zich spoedig voor eene glazen deur, waarop de naam eener firma in de regtsgeleerdheid stond. Binnen tredende, zette hij zich neder en werd verzocht te wachten, tot de oude heer Flint met eene raadpleging, welke een zijner clienten in het naaste, afgezonderde kantoor met hem had, gedaan had. — Geduldig werd hij verwacht, tot dat hij na een paar uren, met eenen grooten zwaai van zijnen verschrikkelijk grooten zakdoek, waarin zijn driftig kaal hoofd bij tusschenpoozen van drie minuten gewikkeld was, te voorschijn trad. — Na eene uitroeping van, "O! hoe drukkend heet is het in deze kamer!" wendde hij zich minzaam naar hem, dien wij zoo even in het kantoor hebben ingeleid, en zeide: "Wel, jongman, ik hoop dat gij uw werk af hebt."

Met eene naauwelijks zigtbare krulling der bovenlip, reikte de jongeling zwijgend de artikelen over, welke hij voor hem had afgeschreven. — De laatste opende het pakje, en zag ter loops, door zijnen bril, over deszelfs inhoud.

"Gij wordt slordig in uw schrijven, mijnheer, — gij moet dat verbeteren." — Mogelijk was hij ontevreden, omdat zijne aanmerking geen enkel antwoord had verwekt; hij vervolgde: "ik denk dat ik overvloedig fouten en vergissingen zal vinden, en tot uw eigen bestwil zal ik, in het vervolg, voor geen werk betalen, dat niet volkomen goed is. — Dit zal des te spoediger eenen goeden copiist van u maken. — Kom morgen avond weder terug."

"Morgen!" zeide de jongeling op eenen zachten toon.

"Ik geloof, mijnheer, dat ik zeide, morgen."

De jongeling ging zoo langzaam uit het kantoor, dat het scheen, als of het woord "morgen" treurig in zijn hart weergalmde. — Mogelijk dacht hij aan de Madonna, welke hij aan Zoë beloofd had; mogelijk dacht hij aan de huur, welke hij dien zelfden dag verschuldigd was, misschien wist hij niet, waar zijn ontbijt en middagmaal van daan moest komen. Toen hij de deur van het oude gebouw weder binnen trad, lag er zulk eene treurige uitdrukking op zijn gelaat, dat Zoë's oogleden op nieuw bevochtigd werden, en hem tegemoet tredende, zeide zij, bevende, met nedergeslagene oogen en blozende,

"Ik stoor u toch niet, mijnheer . . . o . . Henderick!"

"Mij storen, mijne lieve kleine Zoë! mij storen!" Een oogenblik beschouwde hij haar, en toen nam hij haar weder in zijne armen, en drukte eenen vurigen kus op hare lippen. — Zij bood geenen tegenstand, maar zij zeide bedaard en op eene ernstige wijze, dat zij waarlijk hoopte, dat hij dat nooit meer doen zoude, en bevende ging zij naar hare eigene kamer. — Zij gevoelde eene vreemde, ongewone trilling door hare leden, welke zij niet begrijpen noch beschrijven kon. — Had zij niet geweten, dat mijnheer Henderick door en door goed was, dan zoude zij zeer verschrikt zijn geweest; doch desniettemin scheen er eene verandering in hunne wederkeerige betrekkingen plaats te hebben, en zij gevoelde dat zij niet meer zoo gemeenzaam als vroeger zoude kunnen zijn. — Dien geheelen avond en den volgenden dag, was de deur van den jongen man gesloten. — De prachtige zon wierp hare gloeijende stralen op de kreolenstad, en menige straal bescheen den ouden voorhof; doch zelfs niet eene flikkering van derzelver heerlijkheid drong de kamer van den vreemdeling binnen. — Daar was het geheel duister, en als in overeenkomst met zijnen zwaarmoedigen geest. — De diepe treurigheid, die zijne ziel overschaduwde, scheen, als een eindelooze avond, elk glinsterend juweel der herinnering met eenen sluijer te bedekken, die nimmer meer kon worden afgeligt.

En het edele hart van Zoë was nimmer te voren zoo aangedaan geweest, want zij was genoodzaakt geworden om eene rekening tegen den jongen huurder uit te schrijven, en haar vader gebood haar gestreng, dezelve aan hem te overhandigen. — Zij vreesde haren grimmigen, onverbiddelijken vader zeer, en toch had zij besloten, het te vragen, dezelve niet te geven, doch hare gedachten waren vol met iets anders, dat volgens hare meening van meer gewigt was. Mijnheer Henderick had den geheelen dag geene spijs genuttigd! Was hij ziek, of kon het zijn, dat hij van middelen ontbloot was! Zij herinnerde zich ook, dat hij haar de beloofde Madonna nog niet gebragt had, en zij wist, dat hij het niet vergeten kon. — Ten laatste verzamelde zij al haren moed, trad op zijne deur toe, en klopte zachtjes aan.

"Wie is daar?" werd op zulk eenen hollen en onnatuurlijke toon gevraagd, dat zij beefde op deszelfs geluid.

"Ik ben het — Zoë. — Gij zijt toch niet ziek, zijt gij Henderick?"

"Neen, Zoë, neen," werd er snel geantwoord, en op eene wijze, die eene poging, om dat geluid te veranderen aantoonde, doch dit maakte hetzelve nog onnatuurlijker.

Zoë bleef eenige oogenblikken aan de deur staan, en ging toen zachtjes, met de tranen in hare oogen, heen. — Zij bleef echter niet lang weg, toen zij, met iets in eenen sneeuwwitten doek gewikkeld, en hare oogen nog door de tolken der droefenis verduisterd, en op den vloer der galerij gevestigd, terugkeerde. — Zij was de deur weder genaderd, zonder te zien dat dezelve open was, en dat de inwoner daar in stond. — Toen zij verschrikt opkeek, overschaduwde een ligte blos haar gelaat, maar deze verdween oogenblikkelijk, toen zij de veranderde gelaatstrekken van haren vriend zag. — Nimmer was zijn bleek aangezigt zoo doodelijk bleek geweest, nimmer hadden zijne oogen zoo ingezonken en toch zoo glansrijk geschenen, en de glimlach, dien hij zijn onwillig gelaat trachtte op te dringen, toen hij zeide:

"Goeden avond, Zoë," was zoo flaauw, zoo gekunsteld, dat dezelve geenen daarmede overeenstemmenden glans op haar gelaat verwekte. — O, wat beefde hare stem! De tranen, die zij zoo trachtte te verbergen, biggelden steelsgewijze over haar bleek aangezigt, terwijl zij zeide,

"Hier is een koek, dien ik zelf voor u van daag gebakken heb, Henderick. Wilt gij dien niet aannemen?"

Zijne glinsterende oogen staarden zoo doordringend in die van Zoë, dat zij geloofde, dat hij de onwaarheid van hare woorden kon lezen, en hare oogen zonken naar den grond, hij antwoordde slechts:

"Ik dank u, mijne lieve, kleine Zoë Hoewel ik er nu geenen eetlust voor heb, wil ik hem echter in mijne kamer leggen. — God zegene u, mijne waarde, zulke harten, als het uwe, kunnen slechts hunnen weg, door de eene of andere droevige en verschrikkelijke dwaling, naar deze donkere wereld gevonden hebben."

Het was slechts met eenen warmen handdruk, dat zij in de groote deur scheidden, en de jongeling ging spoedig de straat op. — En daar bleef Zoë staan, leunende tegen eenen der deurposten, met hare blikken treurig op den grond gevestigd. — Haar jong hart was diep bedroefd en nu en dan waren de oogen eens voorbijgangers, wanneer een diepe zucht haren boezem ontglipte, op haar gevestigd, maar zij zag niemand, want hare gedachten waren te druk bezig met hem, die haar zoo even verlaten had. — Vele minuten waren voorbij gesneld, en nog stond zij onbewegelijk daar. — Een uur was vervlogen, toen zij, eensklaps, door eenen naderenden voetstap, de eenigste van allen, die gedurende dat geheele uur haar peinzen stoorde, uit hare afgetrokkenheid werd gewekt.

Op het aangezigt van den jongeling speelde een glimlach; maar er lag iets in dien glimlach, zij wist niet wat, dat haar hart met vrees vervulde. — Het was een glans, niet zulk een als van de vrolijke, koesterende zon komt, maar een glans, gelijk een zonderling schitterende ijsberg terugkaatst. (*Slot volgt.*)

HOTEL WETTSTEIN.

In de Oost water straat, te Milwaukee.

De ondergeteekende zal alles doen wat hij kan, om het Hotel Wettstein tot een wezenlijk goed logement te maken.

C. THEODOR WETTSTEIN. 469tf.

Bille Williams,

ADVOCAAT en PROCUREUR,

Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.

SHEBOYGAN. WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

J. P. VOSWINKEL DORSELEN

Consul der Nederlanden voor WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA te PORTAGE CITY, COLUMBIA COUNTY, WISCONSIN.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde Staten wordt hiermede verwittigd, dat alle officiële naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

COOK & CARY,

ADVOCATEN,
Kantoor in Otten's Block,
SHEBOYGAN WIS.
E. Fox Cook. 410 tf Eugene Cary.

Sheboygan & Mississippi spoorweg.

BEKENDMAKING.

Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—

Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.

Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.

Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min., en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.

Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.

Vracht van Sheboygan naar Sheboygan Falls, 20Ct.
„ „ „ „ Decca 35 „
„ „ „ „ Plymouth 50 „

☞ *Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.*

Mr. W. F. OTTEN

New York.
[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]
7 Beekman street, [Nassau Bank Building, room No. 2.]
OFFICE OF MR. EDMON BLANKMAN,
COUNSELLOR AT LAW.

stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op

1.) Humoristisch Album,
gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6.—

2.) De Nieuwsbode,
Orgaan der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

CHARLES MEYER,

[LAATSTELIJK REGISTER OF DEEDS]
beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als
VREDEREGTER
aan, en belooft eene prompte en onpartijdige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.
☞ Zijn kantoor is in de 8ste straat.
Sheboygan, 13 April, 1859. 480

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van	$25,000
Bankbiljetten in circulatie,	22,000
Gedeponeerde Staats Effecten,-	26 000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Augustus 1856.
JOHN EWING, Pres.
J. H. MEAD, Kassier.

Becker & Drossel.

HANDELAREN IN
BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER, WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, EN CIGAREN.
27 tf
Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis.

Sheboygan Land-agentschap.

IK NEEM HET KOOPEN EN VERKOOPEN van vaste goederen in de county en Stad Sheboygan en omliggende streken, op mij.

Er wordt in het bijzonder acht geslagen op het betalen der belastingen en het lossen van eigendommen.

Alsmede op het verbeteren en onderzoeken van eigendomsbewijzen.

Het afdoen van hypotheken.

Van leeningen op vaste goederen.

Het plaatsen van land warrants in al de Westelijke Staten.

Door een stipt acht slaan en een vaardig berigt geven op elke zaak, die aan mijne zorg wordt toevertrouwd, geholpen door ondervinding en een lang verblijf in den Staat, hoop ik ten volle voldoening te geven.

LOUIS C. GURY.

Om getuigenis vervoege men zich bij:

W. R. Gorsline, Circuit Judge.
F. J. Mills, Clerk of Court.
Messrs. Taylor & Hiller, Esq.
A. P. Lyman.
J. F. Kirkland.
C. E. Morris, County Judge.
Z. Mason, Mayor.
F. R. Townsend, Kassier Bank of Sheboygan.
Crosby W. Ellis, Esq.
Charles Zaegel.

W. W. KING'S

IJzerwinkel,
Achtste Straat, naast
SCHRAGE & CO.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.

Wm. W. KING.
Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

A. H. C. BROCKEN,

22 CLIFF STREET, NEW YORK.
FABRIKANT VAN
Glazen, spuiten, homœopatische fleschjes, maten, zuigflesschen, enz., enz.

Glaswerk voor Apothekers, droogisten, parfumeurs, photografen, enz. Groen glaswerk bij het pak. Voor den handel wordt een ruim rabat gegeven. Er worden bestellingen in het land van Droogisten en kooplieden verzocht. Prijscouranten worden op aanvraag gezonden. 32m8

Schurz & Paine.

Meesters in de regten.
KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,
Oost water Straat, Milwaukee, wis.
CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 69t4

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen werden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. C. COLE, in Otten's Brick Block, 8ste straat, Sheboygan. y 21

AYER'S Koortsmiddel

voor de spoedige genezing van

Afwisselende koorts of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Ril koorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voortvloeijen, veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.

Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar een zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat aan te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.

Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in de streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftestof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moet ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene groote voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, is het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat; en bij gevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen. hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn, bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder de Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Histerie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodiek worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest zo dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in de dompige streken of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarder voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S BUIKZUIVERENDE PILLEN,

voor al de oogmerken van een huismiddel,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zelden aan weerstand ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreeselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen Amerikaans Almanac verschaffen, die getuigschriften bevatten van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag. Walging, Slechte spijsvertering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginselloze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraag om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

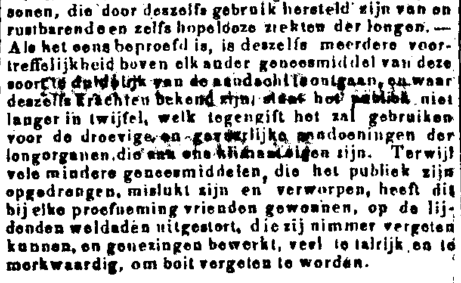

AYER'S CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of
COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van en rustbaren en zelfs hopelooze ziekten der longen. — Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk van de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, aarzelt het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

BOEKBINDER.

[illegible] 17 Maart 1859. FRED. LOSSIUS.

UITMUNTENDE LANDERIJEN

IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN]
JUNAU ADAMS.
IN DEN
STAAT WISCONSIN.

De volgende landerijen zijn verkrijgbaar en behooren tot de best gelegene en vruchtbaarste gedeelte van den Staat. Zij zijn voorzien van bouw en brandhout, graslanden, stroomend en bronwater, en bij uitmuntendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie 1.—[illegible] w qr. [illegible] 320 acres.

[illegible] schoone graslanden, bouwen 40 acres.

Hooiland ten noorden van het boven beschrevene. Sec. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 acres.

Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout.

Sec. 2.—Z hf van z w qr en z w qr [illegible] 160 acres.

Diverse secties van eiken en notenboomenbosch, van 10 tot 15 acres goed hooiland.

Sec. 10.—N W qr. Goed eikenhout en ander bosch, [illegible] 160 acres.

Sec. 17.—W hf van n w qr. Goed houtgewas, [illegible] rijk land, welig gras en stroomend water. 80 acres.

Sec. 19.—[illegible] Goed houtgewas, [illegible] 53 acres.

Sec. 20.—W hf van n w qr en n w qr. Uitmuntend vlak, rijk landbouwland met burreik. 160 acres.

Township 14. Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.

Sec. 3.—N W. qr van z w qr. – 40 acres.

Sec. 4.—Z O qr. n hf van z w qr, n w qr van z w qr en lots 3 en 10 van n w qr. [illegible]

Deze 400 acres liggen bijeenkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertreffelijk voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31.—Z hf van z w qr. – 59 acres.

Zuid half goed boomgewas, noord half best [illegible] qualiteit uitmuntend.

Sec. 32.—Z hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas – 80 acres.

N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr – 159 acres.

Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland. Uitmuntend voor veeteelt.

Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 5.—N W qr van n w qr. }
Sec. 6.—N hf van n o qr. } – 125 acres.

40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken openingen uitmuntende qualiteit.

Sec. 6.—N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. – 122½ acres.

Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. – 160 acres.

Sec. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwier rivier. – 80 acres.

Sec. 28.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. – 160 acres.

Sec. 28.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.

Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 29.—N E qr van z o qr. Witt en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.

Sec. 31.—Z W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve. – 40 acres.

Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 1.—Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. – 114½ acres.

Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond, een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwart eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. – 160 acres.

Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land. Uitmuntend voor weide en melkerij. – 114 acres.

Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouw, best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. – 113½

Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas, De beek doorsnijdt het. – 67½ acres.

Sec. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlakke van rijke hoedanigheid. – 67½ acres.

Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg of voor weide en hooiland. – 80 acres.

Sec. 5.—Z hf van n o qr. Meestal eiken opening gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.

Sec. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. – 80 acres.

Sec. 9.—O hf van z o qr. }
Sec. 10.—W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf minuten gaans van het station Lynden. – 160 acres.

Sec. 12.—Z hf van n o qr. Beste grond; burr en zwarte eiken, weelderig gras. – 80 acres.

Sec. 13.—O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 80 ac.

Sec. 14.—N O qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. – 40 acres.

Sec. 22.—N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. – 80 acres

Sec. 34.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac.

De landen in township 14 Rij 5 liggen van ½ tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 8 Oostelijk.

Sec. 12.—Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. – 80 acres.

Sec. 17.—Lot 3 en n hf van z o qr; best landgoed heel vlak; burr, wit en zwart eiken opening; een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. – 120 acres.

Sec. 20.—N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 21 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening – 252½ acres.

Sec. 24.—Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch. – 320 acres.

Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch. 80 ac.

Sec. 2.—Z O qr van z w qr. Burr en witt eiken opening, vruchtbare grond. – 40 acres

Sec. 12—Z W qr van n w qr, n w qr van n w qr, n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in n o qr van z o qr. – 200 acres.

Sec. 14—N hf van n o qr. Goed eikenwoud, uitmuntend land. – 80 acres

Het land in dit township ligt 6 a 8 mijlen van het dorp Oxford.

Totaal – 3000 acres

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpeloten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl [½ uur gaans] van het spoorweg station te Kilbourn City waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor nadere informatie

G. VAN STEENWIJK
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode

Amsterdam, Wis.—[illegible]
Oostburg, Wis.—T. van de Wall.
Sheboygan Falls.—G. F. Feltser.
Milwaukee.—J. J. van de Plassche.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—P. Pasdeloup.
Hope, Ills.—Gosen der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio.—C. M. Braam.
Cleveland, Ohio.—H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. Hoedemaker.
Holland, Mich.—Laab Cappon.
Zeeland, Mich.—
Grand Haven, Mich.—R. van Beekhoven.
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos.
Albany, N. Y.—J. Valk.
New York City.—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey.—L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, en het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan

A. POTT,
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog open staande plaatsen, wordende iederen Agent een liberaal rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR EEN JAAR $2,00 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS [illegible] CENTS

[illegible]

ken te zamen — wij verstaan elkander. Ik zou eenzaam zijn zonder hem. Hij is scherp van reuk, en snel van voet; hij kan eenen vijand volgen als het menschelijk verstand er voor stil staat. Hij bewaart mijn laurier paleis; en wee den indringer, die ongenoodigd komt. Als ik roep, 'Slagt! Slagt!' dan treft hij den vijand, gelijk de bliksem."

Ismael keerde zijne vurige oogen naar Jessie, en huilde weder, doch woester dan te voren. Daarop keerde hij weder naar zijnen meester terug, en liet zijnen langen muil op diens arm rusten. Saul keek hem met genegenheid aan.

"Gij moet op dit meisje passen," vervolgde hij. "Gij moet haar door niemand leed laten doen, terwijl zij zich in ons gebied bevindt. Het moeras is ons koningrijk, Ismael. Ik ben de koning, en gij zijt mijn eerste minister. Zij zullen het kwaad hebben, die zich bemoeijen met hen, die wij beschermen."

"Denkt gij dat Ismael u verstaat?" waagde Jessie te vragen, gerocrd door zijne genegenheid voor het dier.

"Hij weet alles wat een wolf weten moet. Als ik spreek, dan hoort hij en gehoorzaamt. Als hij mij niet begreep, hoe kon hij dan doen wat ik hem gelast? Zij zeggen dat Saul van het moeras gek is; doch Ismael weet het beter. Hij dient mij in al mijne luimen, en heeft mij er nooit minder lief om. De menschen zeggen dat de dieren dom zijn, maar zij zijn wijs; hun instinct is wijsheid. Ik kan hem een woord in zijn oor fluisteren, dat hem oogenblikkelijk tot uwen vijand zou maken. Als ik u heen zeggen, dan zou hij zijne tanden laten zien, en den grond met zijne klaauwen opscheuren. Maar ik spreek te veel. Ga in mijn bloemenpaleis en slaap; gij zult behoorlijk bewaard worden. Ismael is waakzaam; er kan geen blaadje ritselen of hij hoort het. Ga en slaap. Gij zijt vermoeid, maar Saul van het moeras is nimmer moede, en slaapt zelden."

"Hebt gij lang in deze eenzame plaats gewoond?" vraagde Jessie beschroomd.

Saul keek ontevreden, doch hij antwoordde met een voorkomen van afgetrokkenheid.

"Toen ik hier kwam, waren de boomen, die de pilaren van mijn paleis uitmaken, niet dikker dan uwe pols; thans kan ik ze naauwelijks met beide handen overspannen. Zomers en winters hebben mij bezocht sedert ik hier woonde."

"Waarom hebt gij zulk een vreemd land verkozen?"

Zij zag aandachtig naar zijn gelaat. Deszelfs uitdrukking veranderde, en zijn eene oog werd vuriger.

"Meisje," antwoordde hij, "gij spreekt als of stervelingen konden doen, zoo als zij wilden; maar dat kunnen zij niet. Wij worden door den grooten stroom der gebeurtenissen voortgestuwd. Het noodlot is boven en rondom ons. Wat de een vrij doen kon, is een ander onmogelijk. Wij gaan zoo als wij bewerktuigd zijn. Neiging is bestemming." Daarop tot den wolf sprekende: "Er is werk voor ons te doen, en er is geene rust voor werkers. Ik moet gaan, gaan! Blijf hier, Ismael, tot ik terug kom."

"Verlaat mij niet! De donkerheid en eenzaamheid van deze plek jagen mij vrees aan."

"Maak geen misbruik van mijne gastvrijheid!" hernam Saul norsch. "Spreek geen kwaad van het dak, dat u beschermt. Heb ik u niet van den booswicht verlost? Waarom klaagt gij?" Daarop vervolgde hij peinzend: "Maar het menschelijk hart moet altijd. De ziel is altijd in opstand."

Vervolgens wendde hij zich weder tot Jessie:

"Gij kunt hier gerust blijven; de snoode roovers kunnen u niet vinden. Zij branden, en moorden, en plegen geweld langs de gansche Santee; maar zij kunnen hier niet komen. Als zij te bloeddorstig en te stoutmoedig worden, dan zegt mij eene stem, hen te gaan straffen. Ja, ja! zij sidderen bij den naam van Saul den Eenoog; deszelve is een schrik voor de brandstichters en de vrouwenschenders."

Het zonderlinge wezen hield op en drukte zijne handpalm tegen zijn voorhoofd. Zijn geest begon verward te worden.

"Meisje, gij hebt mij slecht beloond!" mompelde hij. "Gij hebt mij doen denken. Ik word door een ontelbaar heir gedachten belegerd. Denken is mijn verderf. Ik moet gaan, gaan, gaan! Ik moet doen zoo als de sterren mij bevelen. Zie op door het wijngaardloof en zie hoe zij mij als oogen toewenken. Ik weet wat de sterren zijn, en Ismael ook. Ik hielp de sterren maken, maar dat was vele, vele jaren geleden."

Jessie zuchtte; het smartte haar hem dus te hooren spreken.

"O, gij zucht! Ik wil hier geene ellende hebben. Wees rustig, of ik zal u wegjagen in het moeras, en Ismael zal u vervolgen."

Hij hield op en scheen in een doolhof van verwarring verloren.

"Een honderd stemmen te gelijk spreken — een duizend handen mij hierheen en daarheen duwen! Wie bespot mij? Wie dreigt? Pas op, zeg ik u! Sar mij niet te veel; ik ben gevaarlijk als ik vertoornd ben. Welk eene duisternis komt er over mij! Ismael, ik moet gaan, gaan, gaan!"

Saul sprong op en wandelde driftig het kleine plein voor de hut op en neder. Jessie beschouwde hem met gevoelens van medelijden en vrees. Zijne woestheid deed haar ontstellen. Hoe lang kon zij veilig zijn onder de bescherming van eenen waanzinnige, wiens vriend en medgezel een wolf was?"

"Er is een stalen band rondom mijn hoofd; hij drukt mijne hersens. Mijn oog brandt als vuur! Ik weet wat mij te doen staat; gaan geneest pijn. Ik zal uitgaan in mijne magt en hen helpen, die verdrukt worden."

Saul nam zijne buks van den grond op. Eene grimmige uitdrukking verspreidde zich over zijn gelaat.

"Ismael!" riep hij wild, "blijf hier en pas op de prinses. Laat haar weggaan voor ik terugkom, en uw kop zal er voor betalen. De morgen breekt aan, en zij mogen slapen, die kunnen. Wee, wee hun, die met de sterken tegen de zwakken zamenspannen! Wee het verbond der zeven, want Saul de Eenoog wandelt rond."

Met eenen kreet drong Saul in de struiken en verdween.

HOOFDSTUK X.

PODITAH, DE YANKEE.

Saul was weg, en Jessie met Ismael alleen. Die diepere duisternis, welke den dageraad vooraf gaat, hing zwart over het moeras. Jessie staarde, nog lang nadat zijne stappen niet meer gehoord werden, naar het punt waar Saul verdwenen was. Had hij zijnen stommen medgezel medegenomen, dan zou zij misschien een gevoel van veiligheid bespeurd hebben; doch met een beest te worden alleen gelaten, welks karakter en gewoonten zij met alle reden niet lijden mogt, dit was onaangenaam; ja, iemaar — ontzettend. Zij trok zich in de woning terug en legde zich op het leger dat haar redder had gereed gemaakt.

Ismael zette zich in de deur neder